

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta paplašinātā sastāvā)

2021. gada 6. oktobrī*

Pieklūve dokumentiem – Lēmums 2004/258/EK – Dokumenti, kas saistīti ar noregulējuma shēmas attiecībā uz *Banco Popular Español* pieņemšanu – Daļējs pieklūves atteikums – Izņēmums saistībā ar ECB lēmējinstītūciju sanāksmju konfidencialitātes aizsardzību – Dokumenti, kuros atspoguļots ECB lēmējinstītūciju sanāksmju rezultāts – Pienākums norādīt pamatojumu – Izņēmums saistībā ar Savienības vai kādas dalībvalsts finanšu, monetārās vai ekonomikas politikas aizsardzību – Izņēmums saistībā ar Savienības vai kādas dalībvalsts finanšu sistēmas stabilitātes aizsardzību – Izņēmums saistībā ar tādas informācijas konfidencialitātes aizsardzību, kura tiek aizsargāta kā konfidenciāla saskaņā ar Savienības tiesībām – Jēdziens “konfidenciāla informācija” – Vispārēja konfidencialitātes prezumpcija – Atkāpes no dienesta noslēpuma neizpaušanas pienākuma – Pamattiesību hartas 47. pants

Lietā T-827/17

Aeris Invest Sàrl, Luksemburga (Luksemburga), ko pārstāv *R. Vallina Hoset* un *E. Galán Burgos*,
avocats,

prasītāja,

pret

Eiropas Centrālo banku (ECB), ko pārstāv *T. Filipova*, *D. Báez Seara* un *F. von Lindeiner*,
pārstāvji, kuriem palīdz *M. Kottmann*, advokāts,

atbildētāja,

ko atbalsta

Eiropas Komisija, ko pārstāv *É. Gippini Fournier*, *J. Rius*, *C. Ehrbar* un *A. Steiblytė*, pārstāvji,

un

Banco Santander, SA, Santandera [*Santander*] (Spānija), ko pārstāv *J. Rodríguez Cárcamo* un
A. Rodríguez Conde, advokāti,

personas, kas iestājušās lietā,

* Tiesvedības valoda – spāņu.

par prasību, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt ECB 2017. gada 7. novembra Lēmumus LS/MD/17/405, LS/MD/17/406 un LS/MD/17/419, ar kuriem ir atteikta pilnīga piekļuve atsevišķiem dokumentiem, kas ir saistīti ar noregulējuma shēmas attiecībā uz *Banco Popular Español* pieņemšanu,

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs E. M. Kolins [A. M. Collins], tiesneši V. Kreišics [V. Kreuschitz], Z. Čehi [Z. Csehi], G. De Bāre [G. De Baere] (referents) un G. Šteinfate [G. Steinfatt],

sekretāre: A. Juhāsa-Tota [A. Juhász-Tóth], administratore,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2021. gada 4. marta tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

I. Tiesvedības priekšvēsture

“Banco Popular Español, SA” noregulējums

- Banco Popular Español, SA* (turpmāk tekstā – “*Banco Popular*”) bija saskaņā ar Spānijas tiesībām dibināta kredītiestāde, un tā bija pakļauta Eiropas Centrālās bankas (ECB) tiešajai prudenciālajai uzraudzībai saskaņā ar Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV 2013, L 287, 63. lpp.).
2017. gada 6. jūnijā ECB pēc apspriešanās ar Vienotā noregulējuma valdi (VNV) veica novērtējumu par *Banco Popular* maksātnespēju vai maksātnespējas iespējamību (turpmāk tekstā – “*FOLTF* novērtējums”) saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.), 18. panta 1. punkta otro daļu.
- Tajā pašā dienā *Banco Popular* valde informēja ECB, ka tā ir nonākusi pie secinājuma, ka banka ir maksātnespējas iespējamības situācijā.
- Tajā pašā dienā ECB atbilstoši Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta trešajai daļai nosūtīja *FOLTF* novērtējuma galīgo versiju VNV un Eiropas Komisijai.
- FOLTF* novērtējumā ECB norādīja, ka pēdējos mēnešos ir būtiski pasliktinājies *Banco Popular* likvidos līdzekļu stāvoklis galvenokārt tāpēc, ka ir būtiski izsmelta tās noguldījumu bāze.
- Ņemot vērā it īpaši pārmērīgo noguldījumu izņemšanu, ātrumu, ar kādu *Banco Popular* zaudēja likvidos līdzekļus, un tās nespēju radīt citus likvidos līdzekļus, ECB uzskatīja, ka pastāv objektīvi apstākļi, kas norāda, ka *Banco Popular*, iespējams, nevarēs tuvā nākotnē samaksāt savus parādus

vai citas saistības noteiktajā termiņā. ECB no tā secināja, ka *Banco Popular* maksātspēja ir uzskatāma par pierādītu vai katrā ziņā tā ir paredzama tuvā nākotnē saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 4. punkta c) apakšpunktu.

- 7 2017. gada 7. jūnijā VNV izpildsesija pieņēma Lēmumu SRB/EES/2017/08 par noregulējuma shēmu attiecībā uz *Banco Popular*, pamatojoties uz Regulu Nr. 806/2014 (turpmāk tekstā – “noregulējuma shēma”). Noregulējuma shēmā kā saņēmējs ir norādīts *Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB)*, Banku sakārtotas reorganizācijas fonds, Spānija).
- 8 Pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas atbilstoši Regulas Nr. 806/2014 20. pantam tika veikta *Banco Popular* vērtības noteikšana. Šī vērtības noteikšana ietver pirmo vērtējuma ziņojumu, kas datēts ar 2017. gada 5. jūniju un ko VNV sagatavoja, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta a) apakšpunktu, un otro vērtējuma ziņojumu, kas datēts ar 2017. gada 6. jūniju un ko sagatavoja neatkarīgs eksperts saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktu. Šie abi novērtējuma ziņojumi ir pievienoti noregulējuma shēmai.
- 9 Uzskatot, ka Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi ir izpildīti, VNV nolēma piemērot *Banco Popular* noregulējuma procedūru. Tādējādi VNV uzskatīja, pirmkārt, ka *Banco Popular* kļūst maksātspējīga vai, iespējams, kļūs maksātspējīga, otrkārt, ka nav citu pasākumu, kas varētu kavēt *Banco Popular* maksātspēju saprātīgā termiņā, un, treškārt, ka noregulējuma darbība *Banco Popular* uzņēmuma pārdošanas instrumenta formā ir nepieciešama sabiedrības interesēs.
- 10 Uzņēmuma pārdošanas instrumenta piemērošana nozīmēja *Banco Popular* akciju, kas ir brīvas un kas nav apgrūtinātas ar jebkādam trešo personu tiesībām vai priekšrocībām, pārvešanu *Banco Santander, SA* par pirkuma cenu 1 EUR.
- 11 2017. gada 7. jūnijā Komisija pieņēma Lēmumu (ES) 2017/1246, ar ko apstiprina *Banco Popular* noregulējuma shēmu (OV 2017, L 178, 15. lpp.), un paziņoja to VNV.
- 12 Tajā pašā dienā *FROB* veica vajadzīgos pasākumus noregulējuma shēmas īstenošanai saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 29. pantu.
- 13 VNV savā tīmekļvietnē publicēja paziņojumu, kurā bija apkopota noregulējuma shēmas iedarbība. Turklāt 2017. gada 11. jūlijā par noregulējuma shēmu tika publicēts īss paziņojums *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV 2017, C 222, 3. lpp.). Šajā paziņojumā ir minēts, ka pilnīgāka informācija par noregulējuma shēmu ir pieejama VNV tīmekļvietnē, un tajā ir norādīta saite, kas ļauj piekļūt šai informācijai, tostarp noregulējuma shēmas nekonfidencialajai versijai. Tajā pašā dienā Lēmums 2017/1246 tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV 2017, L 178, 15. lpp.).
- 14 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 18. septembrī, prasītāja *Aeris Invest Sàrl* cēla prasību atcelt noregulējuma shēmu. Šī prasība tika reģistrēta ar numuru T-628/17. 2017. gada 10. oktobrī prasītāja arī cēla prasību pret VNV par ārpuslīgumisko atbildību, lūdzot atlīdzināt kaitējumu, kas tai, iespējams, esot nodarīts, pieņemot noregulējuma shēmu. Šī lieta tika reģistrēta ar numuru T-714/17.

Prasītājas iesniegtie pieteikumi par piekļuvi dokumentiem

- 15 Prasītājai piederēja *Banco Popular* akcijas pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas.

- 16 Laikā no 2017. gada 19. jūnija līdz 2. augustam prasītāja iesniedza ECB trīs pieteikumus par piekļuvi dokumentiem saskaņā ar 6. panta 1. punktu ECB Lēmumā 2004/258/EK (2004. gada 4. marts) par publisku piekļuvi ECB dokumentiem (OV 2004, L 80, 42. lpp.), kurā grozījumi izdarīti, pirmkārt, ar ECB Lēmumu 2011/342/ES (2011. gada 9. maijs) (OV 2011, L 158, 37. lpp.) un, otrkārt, ar ECB Lēmumu (ES) 2015/529 (2015. gada 21. janvāris) (OV 2015, L 84, 64. lpp.), un divus pieteikumus *Banco de España* (Spānijas Banka, Spānija). Spānijas Bankai adresētie pieteikumi, kas attiecās uz ECB sagatavotiem vai rīcībā esošiem dokumentiem, tika nodoti pēdējai minētajai saskaņā ar Lēmuma 2004/258 5. panta otro daļu.
- 17 Atbildot uz prasītājas pieteikumiem par piekļuvi dokumentiem, ECB pieņēma četrus lēmumus, proti, 2017. gada 11. augusta Lēmumu LS/PT/2017/66, 2017. gada 30. augusta Lēmumu LS/PT/2017/77, 2017. gada 31. augusta Lēmumu LS/PT/2017/71 un 2017. gada 1. septembra Lēmumu LS/PT/2017/74.
- 18 Pēc šiem lēmumiem prasītāja saskaņā ar Lēmuma 2004/258 8. panta 2. punktu iesniedza vienu atkārtotu pieteikumu ECB valdei (turpmāk tekstā – “atkārtotais pieteikums”), kurā tā apkopoja visus dokumentus, attiecībā uz ko tā vēlējas saņemt pilnu piekļuvi un kas norādīti šī sprieduma 17. punktā minētajos ECB lēmumos.
- 19 Tādējādi prasītāja konkrēti lūdza piekļuvi šādiem dokumentiem:
- aizsegtajiem datiem par ārkārtas likviditātes palīdzības (turpmāk tekstā – “ĀLP”) maksimālo apmēru, par faktiski piešķirto ĀLP summu, par garantijām, ko sniedza *Banco Popular* apmaiņā pret šīs ārkārtas likviditātes palīdzības saņemšanu (turpmāk tekstā – “sniegtās garantijas”), un par likviditātes stāvokli un par pašu kapitāla rādītāju;
  - *FOLTF* novērtējumam;
  - jebkādiem Spānijas Bankas dokumentiem, kuros norādīta *Banco Popular* noguldījumu dienas bilance (pozitīva vai negatīva), proti, gan izņemtās summas, gan noguldītās summas laikposmā no 2017. gada 1. janvāra līdz 6. jūnijam, kā arī jebkādiem dokumentiem, kuros šī informācija ir ietverta pilnībā vai daļēji;
  - jebkādiem Spānijas Bankas dokumentiem, kas ietver, pirmkārt, *Banco Popular* noguldījumu vidējo (pozitīvu vai negatīvu) bilanci, proti, gan izņemtās summas, gan noguldītās summas laikposmā no 2017. gada 1. janvāra līdz 23. maijam, un, otrkārt, *Banco Popular* izņemto summu dienas bilanci (pozitīvu vai negatīvu) laikposmā no 2017. gada 1. janvāra līdz 23. maijam;
  - dokumentiem, kurus *Banco Popular* ir iesniegusi ECB un Spānijas Bankai vienotā uzraudzības mehānisma (VUM) ietvaros laikposmā no 2017. gada 1. jūnija līdz 6. jūnijam un kuri attiecas uz VNV pieņemto neregulējuma shēmu, it īpaši sarakstei, ko *Banco Popular* ir adresējusi ECB 2017. gada 6. jūnijā, un – pakārtoti – vēstulei, ko *Banco Popular* esot nosūtījusi ECB 2017. gada 6. jūnijā.
- 20 ECB uz atkārtoto pieteikumu atbildēja ar trim 2017. gada 7. novembrī pieņemtiem lēmumiem (turpmāk tekstā – “apstrīdētie lēmumi”).

- 21 Ar 2017. gada 7. novembra Lēmumu LS/MD/17/405 (turpmāk tekstā – “pirmais apstrīdētais lēmums”) ECB atteica piešķirt piekļuvi šī sprieduma 19. punkta trešajā un ceturtajā ievilkumā norādītajai informācijai. ECB uzskata, ka uz dokumentu, kurā ir ietverta šī informācija, attiecas vispārēja konfidencialitātes prezumpcija saskaņā ar Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta c) apakšpunktu, kura mērķis ir aizsargāt saskaņā ar Eiropas Savienības tiesībām aizsargātas informācijas konfidencialitāti.
- 22 Šajā ziņā ECB norādīja, ka saistībā ar tās nepārtrauktajām prudenciālās uzraudzības darbībām datumos, kad periodu beigās tiek iesniegti paziņojumi, tā apkopo informāciju par noguldījumiem, kas attiecas uz kredītiestādēm, kuras tā uzrauga tieši. Šī pārraudzība parasti neattiecas nedz uz informāciju par noguldījumu dienas bilanci (pozitīvu vai negatīvu), proti, uz izņemtajām summām un uz noguldījumiem, nedz uz informāciju par attiecīgās kredītiestādes likviditātes seguma spēju. *Banco Popular* gadījumā ECB izņēmuma kārtā sāka apkopot šo informāciju no 2017. gada 3. aprīļa.
- 23 ECB uzskata, ka dokumentu, kurā ir ietverta šī informācija, tā ir sagatavojusi prudenciālās uzraudzības uzdevuma ietvaros un tā saturs tika ņemts vērā, sagatavojot *FOLTF* novērtējumu. Tādējādi pieprasītais dokuments ietilpstot administratīvās lietas materiālos, kas attiecas uz *Banco Popular* nepārtraukto prudenciālo uzraudzību un *FOLTF* procedūru.
- 24 Līdz ar to uz pieprasīto dokumentu attiecoties dienesta noslēpuma neizpaušanas pienākumi, kas paredzēti Regulas Nr. 1024/2013 27. pantā, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV 2013, L 176, 338. lpp.), 53. un nākamajos pantos un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV 2014, L 173, 190. lpp.), 84. pantā. ECB uzskata, ka tā izpaušana varētu kaitēt ne tikai *Banco Popular*, bet arī banku sistēmai kopumā, jo bankas vairs nevarētu paļauties uz to, ka to sniegtā informācija paliek konfidenciāla.
- 25 Ar 2017. gada 7. novembra Lēmumu LS/MD/17/406 (turpmāk tekstā – “otrais apstrīdētais lēmums”) ECB atteica piešķirt piekļuvi šī sprieduma 19. punkta pirmajā ievilkumā norādītajai informācijai. Šī informācija tika aizsegta saistībā ar daļēju piekļuvi, ko ECB bija piešķirusi prasītājam pēc tās pirmā piekļuves pieteikuma. Šī daļējā piekļuve attiecās uz šādiem četriem dokumentiem:
- uz ECB prezidentam 2017. gada 5. jūnijā adresēto Spānijas Bankas vadītāja vēstuli *Emergency liquidity assistance*;
  - uz ECB prezidentam 2017. gada 5. jūnijā adresēto Spānijas Bankas vadītāja pavadvēstuli *Emergency liquidity assistance*;
  - uz 2017. gada 5. jūnija [ECB] valdes priekšlikumu ECB Padomei *Emergency liquidity assistance request from Banco de España*;

- uz 2017. gada 5. jūnijā notikušās ECB Padomes 447. sanāksmes, izmantojot telefonkonferenci, protokolu.
- 26 ECB nolēma, ka pilnīgu piekļuvi šiem dokumentiem nevar piešķirt vairāku iemeslu dēļ. Pirmkārt, uz tajos ietverto informāciju par ĀLP maksimālo apmēru un par faktiski piešķirto summu attiecās Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmajā ievilkumā paredzētie izņēmumi par sabiedrības interešu aizsardzību saistībā ar ECB lēmējinstītūciju sanāksmju konfidencialitāti, šī lēmuma 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrajā ievilkumā paredzētie izņēmumi par sabiedrības interešu aizsardzību saistībā ar Savienības vai kādas dalībvalsts finanšu, monetāro vai ekonomikas politiku un šī paša lēmuma 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta septītajā ievilkumā paredzētie izņēmumi par sabiedrības interešu aizsardzību saistībā ar finanšu sistēmas stabilitāti Savienībā vai kādā dalībvalstī. Otrkārt, ECB ieskatā pieprasītajos dokumentos ietverto informāciju par sniegtajām garantijām aizsargājot arī Lēmuma 2004/258 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā paredzētais izņēmums par fiziskas vai juridiskas personas komerciālo interešu aizsardzību. Treškārt, ECB uzskatīja, ka informācija par *Banco Popular* likviditātes stāvokli un tās pašu kapitāla rādītājiem ir aizsargāta saskaņā ar Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzēto izņēmumu par tādas informācijas konfidencialitātes aizsardzību, kas kā konfidenciāla ir aizsargāta saskaņā ar Savienības tiesībām, un šī paša lēmuma 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā paredzēto izņēmumu par fiziskas vai juridiskas personas komerciālo interešu aizsardzību.
- 27 Attiecībā uz informāciju par ĀLP maksimālo apmēru un par faktiski piešķirto ĀLP summu ECB norādīja, ka šīs informācijas izpaušana var konkrēti un faktiski kaitēt monetārajai politikai un finanšu stabilitātei, jo valstu centrālo banku rīcības brīvība atrisināt islaicīgas problēmas likviditātes jomā ir būtisks finanšu stabilitātes elements un būtisks priekšnoteikums monetārās politikas efektivitātei.
- 28 ECB ieskatā *Banco Popular* noregulējums ir vēl vairāk vājinājis Spānijas finanšu tirgu attiecībā uz iespējamiem līdzīgiem gadījumiem. Uzticēšanās tirgum esot pasliktinājusies, it īpaši attiecībā uz maza izmēra finanšu iestādēm. Tās informācijas izpaušana, kas attiecas uz ĀLP maksimālo apmēru un uz faktiski piešķirto ĀLP summu, varētu palielināt spriedzi attiecībā pret finanšu iestādēm vai izraisīt nepamatotus spekulatīvus apgalvojumus par *Banco Santander* stāvokli. Turklāt, tā kā finanšu tirgi savstarpēji ir ļoti saistīti, negatīvas attīstības Spānijā sekas varētu būt kaskādes veida iedarbība citās dalībvalstīs, kas galu galā varētu negatīvi ietekmēt Savienības finanšu stabilitāti.
- 29 Turklāt ECB norādīja, ka ĀLP maksimālā apmēra un *Banco Popular* faktiski piešķirtās ĀLP summas izpaušana var samazināt valstu centrālo banku elastību, lai pielāgotu ĀLP piešķiršanu nākotnē iespējamu gadījumu īpašajiem apstākļiem. Turklāt šo datu izpaušana varētu radīt cerības, ka valstu centrālās bankas un ECB vienmēr rīkosies tieši tāpat, pat situācijās, kas neattiecinātas šādu pieeju.
- 30 Attiecībā uz sniegtajām garantijām ECB būtībā uzsvēra, ka šo datu izpaušana apdraudētu ĀLP kā instrumenta, kura mērķis ir saglabāt finanšu stabilitāti, efektivitāti. ECB uzskata, ka bankas tiktu atturētas pieprasīt ĀLP piemērotā brīdī, ja tiktu publicēta informācija par sniegtajām garantijām. Šīs informācijas izpaušana, pat *ex post*, turklāt varētu mazināt valstu centrālo banku elastību ņemt vērā lielu iespējamo aktīvu daudzveidību, jo informācija par pieeju, kuru tās ir ieteikušas pagātnē, radītu cerības attiecībā pret tādu garantiju veidu, kas varētu tikt akceptēts nākotnē. Tas mazinātu iespēju efektīvi reaģēt uz likviditātes problēmām nākotnē un kaitētu ĀLP kā finanšu stabilitātes saglabāšanas instrumenta efektivitātei.

- 31 Attiecībā uz informāciju par *Banco Popular* likviditātes stāvokli un pašu kapitāla rādītājiem ECB norādīja, ka uz tiem attiecas prudenciālā uzraudzība un tādējādi tos aizsargā šajā jomā piemērojamie dienesta noslēpuma neizpaušanas un konfidencialitātes noteikumi, kas paredzēti Regulas Nr. 1024/2013 27. pantā, lasot to kopsakarā ar Direktīvas 2013/36 53. un nākamajiem pantiem. ECB uzskata, ka šo datu izpaušana izraisītu tirgus dalībnieku nepamatotus spekulatīvus apgalvojumus par *Banco Santander* likviditātes stāvokli un tās finansējuma vajadzībām, kas izraisītu nepamatotu finansiālu spiedienu. Tādējādi šīs informācijas izpaušana varētu apdraudēt, pirmkārt, sabiedrības intereses saistībā ar Spānijas un Savienības finanšu sistēmas stabilitāti un, otrkārt, *Banco Santander* komerciālās intereses.
- 32 Visbeidzot ECB norādīja, ka tā uzskata, ka nepastāv sevišķas sabiedrības intereses, kas ļautu nepiemērot Lēmuma 2004/258 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā paredzēto izņēmumu. Tās ieskatā intereses, uz kurām šajā lietā atsaucas prasītāja, proti, tās bijušā akcionāra statuss, ir privātas intereses, kas nevar būt pārākas par ar šo tiesību normu aizsargātajām sabiedrības interesēm.
- 33 Ar 2017. gada 7. novembra Lēmumu LS/MD/17/419 (turpmāk tekstā – “trešais apstrīdētais lēmums”) ECB atteica piešķirt piekļuvi šī sprieduma 19. punkta otrajā un piektajā ievilkumā norādītajai informācijai. ECB uzskatīja, ka uz šiem dokumentiem attiecas vispārējā konfidencialitātes prezumpcija, kas pamatota ar Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzēto izņēmumu par tādas informācijas konfidencialitātes aizsardzību, kas ir aizsargāta kā konfidenciāla saskaņā ar Savienības tiesībām, un ar šī paša lēmuma 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā paredzēto izņēmumu par fiziskas vai juridiskas personas komerciālo interešu aizsardzību.
- 34 ECB paskaidroja, ka attiecībā uz *FOLTF* novērtējuma pilno versiju un *Banco Popular* iesniegto dokumentāciju, proti, tās stāvokli kapitāla un likviditātes ziņā, datiem par nosacījumiem, kas jāizpilda, lai saņemtu tās atļauju, kā arī paziņojumiem, ko *Banco Popular* ir nosūtījusi ECB laikā no 2017. gada 1. jūnija līdz 6. jūnijam, šie dokumenti ietilpst administratīvo lietu materiālos, kas attiecas uz nepārtraukto prudenciālo uzraudzību un *FOLTF* novērtējumu.
- 35 Tā kā šīs administratīvās lietas bija saistītas ar ECB kā uzraudzības iestādes uzdevuma izpildi, uz tām attiecās šajā jomā piemērojamie dienesta noslēpuma neizpaušanas un konfidencialitātes pienākumi, kas paredzēti Regulas Nr. 1024/2013 27. pantā, Direktīvas 2013/36 53. un nākamajos pantos un Direktīvas 2014/59 84. pantā.
- 36 ECB uzskata, ka pieprasīto dokumentu izpaušana varētu kaitēt ne tikai attiecīgajai kredītiestādei, bet arī banku sistēmai kopumā, jo bankas vairs nevarētu paļauties uz to, ka informācija, ko tās sniedz ECB prudenciālās uzraudzības nolūkos, paliek konfidenciāla.
- 37 Dienesta noslēpuma un konfidencialitātes regulējums ļaujot izpaust konfidenciālu informāciju tikai pārskata vai apkopojuma formā, lai nevarētu identificēt attiecīgo kredītiestādi. Šis regulējums turpinot tikt piemērots pat tad, ja attiecībā uz kredītiestādi tiek pieņemts noregulējums.
- 38 Pēc tam ECB norādīja, ka pieprasītajos dokumentos ir ietverta arī informācija par *Banco Popular* stāvokli tirgū, kā arī par tās aktīviem un pasīviem, kuras izpaušana varētu kaitēt *Banco Popular* un tās mātesuzņēmuma *Banco Santander* komerciālajām interesēm. ECB it īpaši uzskatīja, ka tāda

informācija kā novērtējums par *Banco Popular* likviditātes ietekmi uz tās meitasuzņēmuma *Banco Popular Portugal* finansējumu un darbības struktūru no komerciālā viedokļa ir sensitīva un var izraisīt nepamatotus spekulatīvus apgalvojumus par grupas finansiālo stāvokli un likviditāti.

- 39 Visbeidzot ECB norādīja, ka tā uzskata, ka nepastāv sevišķas sabiedrības intereses, kas ļautu nepiemērot Lēmuma 2004/258 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā paredzēto izņēmumu. Tās ieskatā intereses, uz kurām šajā lietā atsaucas prasītāja, proti, tās bijušā akcionāra statuss, ir privātas intereses, kas nevar būt pārākas par sabiedrības interesēm, kuras aizsargātas ar šo tiesību normu.

II. Fakti pēc prasības celšanas

- 40 Pēc dažādām sūdzībām, ko vairāki iepriekšējie akcionāri, tostarp prasītāja, un *Banco Popular* kreditori iesniedza VNV Pārsūdzību izskatīšanas grupai, VNV savā tīmekļvietnē publicēja atsevišķus dokumentus par *Banco Popular* noregulējumu.
- 41 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2018. gada 6. februārī, prasītāja cēla prasību atcelt VNV Pārsūdzību izskatīšanas grupas 2017. gada 28. novembra lēmumu; tā reģistrēta ar numuru T-62/18.
- 42 Turklāt 2018. gada 18. jūlijā prasītāja cēla prasību atcelt ECB 2018. gada 8. maija Lēmumu LS/MD/18/141, ar ko pēdējā minētā atteicās piešķirt piekļuvi atsevišķiem dokumentiem, kuri nav pašreizējās prasības priekšmets un kuri attiecas uz *Banco Popular* noregulējumu. Šī prasība reģistrēta ar numuru T-442/18.
- 43 2018. gada 14. jūnijā *Deloitte* birojs nosūtīja VNV ziņojumu par vērtēšanu, kas tika veikta, lai noteiktu, vai akcionāriem un kreditoriem būtu piemērots labāks režīms, ja noregulējamā iestāde būtu sākusi parasto maksātspējas procedūru, kas paredzēta Regulas Nr. 806/2014 20. panta 16.–18. punktā (turpmāk tekstā – “3. vērtēšana”).
- 44 2018. gada 6. augustā VNV savā tīmekļvietnē publicēja savu 2018. gada 2. augusta atzinumu par tās sākotnējo Lēmumu SRB/EES/2018/132 par to, vai piešķirt vai nepiešķirt kompensāciju akcionāriem un kreditoriem, kurus skar attiecībā uz *Banco Popular* pieņemtās noregulējuma darbības, un par procedūras saistībā ar tiesībām tikt uzklašātam sākšanu, kā arī 3. vērtēšanas nekonfidenciālo versiju. 2018. gada 7. augustā paziņojums par VNV 2018. gada 2. augusta atzinumu tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV 2018, C 277 I, 1. lpp.).
- 45 2020. gada 17. martā VNV pieņēma Lēmumu SRB/EES/2020/52, kurā tika noteikts, vai akcionāriem un kreditoriem, kurus skar attiecībā uz *Banco Popular* īstenotās noregulējuma darbības, ir jāpiešķir kompensācija. Šajā lēmumā, kas publicēts tās tīmekļvietnē, VNV uzskatīja, ka akcionāriem un kreditoriem, kurus skar *Banco Popular* noregulējums, nav tiesību uz kompensāciju no Vienotā noregulējuma fonda (VNF), piemērojot Regulas Nr. 806/2014 76. panta 1. punkta e) apakšpunktu. Paziņojums par šo lēmumu 2020. gada 20. martā tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV 2020, C 91, 2. lpp.).

III. Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 46 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 27. decembrī, prasītāja cēla šo prasību.

- 47 Ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts tajā pašā dienā, prasītāja iesniedza pieteikumu par lietas izskatīšanu paātrinātā tiesvedībā saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 152. pantu. ECB savus apsvērumus par šo pieteikumu iesniedza noteiktajā termiņā. Ar 2018. gada 26. janvāra lēmumu Vispārējā tiesa (astotā palāta) noraidīja pieteikumu par lietas izskatīšanu paātrinātā tiesvedībā.
- 48 Ar dokumentiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2018. gada 6. martā, *Banco Popular* un *Banco Santander* attiecīgi lūdza atļauju iestāties šajā lietā ECB prasījumu atbalstam.
- 49 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2018. gada 11. aprīlī, Komisija lūdza atļauju iestāties šajā lietā ECB prasījumu atbalstam.
- 50 Ar 2018. gada 17. jūlija lēmumu Vispārējās tiesas astotās palātas priekšsēdētājs atļāva Komisijai iestāties lietā. Komisija iesniedza savu iestāšanās rakstu, un puses iesniedza savus apsvērumus par šo rakstu noteiktajos termiņos.
- 51 Ar 2018. gada 27. jūlija rīkojumiem Vispārējās tiesas astotās palātas priekšsēdētājs atļāva *Banco Santander* un *Banco Popular* iestāties lietā. Tās iesniedza savus iestāšanās rakstus, un puses iesniedza savus apsvērumus par šiem rakstiem noteiktajos termiņos.
- 52 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2018. gada 30. oktobrī, *Banco Santander* informēja Vispārējo tiesu, ka no 2018. gada 28. septembra tā ir *Banco Popular* vispārēja tiesību pārņēmēja un ka pēdējās minētās iestāšanās lietā ir atsaukta.
- 53 Prasītāja noteiktajā termiņā iesniedza apsvērumus par *Banco Popular* iestāšanās atsaukumu. Ne ECB, ne Komisija nav iesniegušas apsvērumus šajā ziņā.
- 54 Ar 2019. gada 5. februāra rīkojumu Vispārējās tiesas astotās palātas priekšsēdētājs izslēdza *Banco Popular* iestāšanos lietā no reģistra un nolēma, ka *Banco Santander* sedz savus, kā arī atlīdzina prasītājas tiesāšanās izdevumus saistībā ar *Banco Popular* iestāšanos lietā. Viņš arī nolēma, ka ECB un Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.
- 55 Ar astotās palātas priekšsēdētāja 2019. gada 1. augusta lēmumu pēc pušu uzklaušīšanas tiesvedība saskaņā ar Reglamenta 69. panta b) punktu tika apturēta līdz galīgā nolēmuma pieņemšanai lietā, kurā kopš tā laika ir pasludināts 2019. gada 19. decembra spriedums ECB/*Espírito Santo Financial (Portugal)* (C-442/18 P, EU:C:2019:1117).
- 56 Tā kā, piemērojot Reglamenta 27. panta 5. punktu, Vispārējās tiesas palātu sastāvs tika mainīts, tiesnesis referents tagad darbojas trešajā palātā, kurai attiecīgi tika nodota šī lieta.
- 57 2019. gada 19. decembrī Tiesa pasludināja spriedumu ECB/*Espírito Santo Financial (Portugal)* (C-442/18 P, EU:C:2019:1117). Līdz ar to tiesvedība šajā lietā tika atsākta.
- 58 Reglamenta 89. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros, pirmkārt, prasītāja tika aicināta paust savu nostāju par secinājumiem, kas atbilstoši tās viedoklim ir jāizdara no 2019. gada 19. decembra sprieduma ECB/*Espírito Santo Financial (Portugal)* (C-442/18 P, EU:C:2019:1117), un, otrkārt, ECB, Komisija un *Banco Santander* tika aicinātas iesniegt apsvērumus par prasītājas atbildi.

- 59 Reglamenta 89. pantā paredzētā procesa organizatoriskā pasākuma ietvaros prasītāja, ECB un Komisija tika aicinātas rakstveidā atbildēt uz Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem. Tās uz tiem atbildēja noteiktajā termiņā.
- 60 Ar 2020. gada 27. novembra rīkojumu par pierādījumu savākšanas pasākumiem Vispārējā tiesa, pamatojoties, pirmkārt, uz Eiropas Savienības Tiesas statūtu 24. panta pirmo daļu un, otrkārt, uz Reglamenta 91. panta c) punktu, kā arī 104. pantu, izdeva rīkojumu ECB iesniegt dokumentus, kuriem piekļuve tika atteikta ar apstrīdētajiem lēmumiem.
- 61 Pēc trešās palātas priekšlikuma Vispārējā tiesa atbilstoši Reglamenta 28. pantam nolēma nodot lietu izskatīšanai paplašinātam iztiesāšanas sastāvam.
- 62 Ar 2021. gada 12. februāra vēstuli *Banco Santander* norādīja, ka, ņemot vērā ar Covid-19 saistīto veselības krīzi, tai nav iespējams doties uz Luksemburgu (Luksemburga) uz tiesas sēdi mutvārdu paskaidrojumu uzklaušīšanai, un lūdza iespēju uzstāties tiesā ar videokonferences starpniecību. Ar 2021. gada 17. februāra lēmumu trešās palātas paplašinātā sastāvā priekšsēdētājs nolēma apmierināt *Banco Santander* pieteikumu.
- 63 Lietas dalībnieku paskaidrojumi un atbildes uz Vispārējās tiesas uzdotajiem mutvārdu jautājumiem tika uzklautas 2021. gada 4. marta tiesas sēdē.
- 64 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdētos lēmumus;
  - piespriest ECB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 65 ECB, kuru atbalsta Komisija un *Banco Santander*, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- prasību noraidīt;
  - piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

IV. Juridiskais pamatojums

- 66 Prasības pamatojumam prasītāja izvirza piecus pamatus. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ECB apstrīdētajos lēmumos ir pārkāpusi Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta c) apakšpunktu. Otrajā pamatā prasītāja apgalvo, ka ar otro apstrīdēto lēmumu ECB ir pārkāpusi Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta otro un septīto ievilkumu. Trešais pamats ir vērsts uz otrā un trešā apstrīdētā lēmuma atcelšanu Lēmuma 2004/258 4. panta 2. punkta pirmā ievilkuma pārkāpuma dēļ. Ceturtais pamats attiecas uz Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 47. panta pārkāpumu. Piektajā pamatā, kas pirmo reizi izvirzīts tās apsvērumos par Komisijas un *Banco Santander* iestāšanās rakstiem, prasītāja apgalvo, ka otrajā apstrīdētajā lēmumā ir pārkāpts pienākums norādīt pamatojumu attiecībā uz Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmā ievilkuma piemērošanu.
- 67 Pirms prasītājas izvirzīto piecu pamatu izvērtēšanas ir jāpārbauda, vai joprojām pastāv strīda priekšmets un prasītājas interese celt prasību.

68 Pēc tam būs jāizvērtē otrā apstrīdētā lēmuma formulējums. Pamatojoties uz šo vērtējumu, vispirms būs jāizskata piektais un otrais pamats. Pēc tam tiks izvērtēts pirmais pamats un vajadzības gadījumā trešais pamats un visbeidzot – ceturtais pamats.

A. Par strīda priekšmetu un prasītājas interesi celt prasību

- 69 Iestāšanās rakstā *Banco Santander* vērš Vispārējās tiesas uzmanību uz to, ka kopš šīs prasības celšanas atsevišķi dokumenti pēc VNV Pārsūdzību izskatīšanas grupas lēmumiem lielā mērā ir tikuši publicēti vai tiks drīz publicēti VNV tīmekļvietnē (šajā ziņā skat. šī sprieduma 40. un nākamās punktus). *Banco Santander* uzskata, ka šī apstākļa dēļ prasībai varētu būt zudis priekšmets.
- 70 ECB un prasītāja apstrīd *Banco Santander* argumentus.
- 71 Kā pamatoti norāda *Banco Santander*, ir nospriests, ka personai, kas iestājusies lietā, nav tiesību pastāvīgi izvirzīt iebildi par nepieņemamību un ka Vispārējai tiesai tādējādi nav pienākuma izvērtēt tikai tās izvirzītos pamatus, kas nav absolūti (spriedumi, 1993. gada 24. marts, *CIRFS u.c./Komisija*, C-313/90, EU:C:1993:111, 22. punkts, un 2018. gada 13. decembris, *Post Bank Iran/Padome*, T-559/15, EU:T:2018:948, 63. punkts).
- 72 Tomēr saskaņā ar Reglamenta 131. panta 1. punktu, ja Vispārējā tiesa konstatē, ka strīda priekšmets vairs nepastāv un ka tiesvedība ir jāizbeidz, tā pēc tiesneša referenta priekšlikuma jebkurā laikā pēc savas ierosmes, uzklusijusi lietas dalībniekus, var lemt, izdodot motivētu rīkojumu.
- 73 Kā ir atzīts pastāvīgajā judikatūrā, prasītāja interesei celt prasību, ņemot vērā prasības priekšmetu, ir jāpastāv prasības celšanas brīdī, pretējā gadījumā šāda prasība ir nepieņemama. Šim strīda priekšmetam tāpat kā interesei celt prasību ir jāturpina pastāvēt līdz tiesas nolēmuma pasludināšanai, jo pretējā gadījumā tiesvedība lietā ir jāizbeidz; tas nozīmē, ka ir jāpastāv iespējai, ka prasības rezultāts sniegs labumu lietas dalībniekam, kurš ir cēlis šo prasību (skat. spriedumu, 2021. gada 21. janvāris, *Leino-Sandberg/Parlaments*, C-761/18 P, EU:C:2021:52, 32. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 74 Pirmām kārtām, attiecībā uz strīda priekšmetu Tiesa 2021. gada 21. janvāra sprieduma *Leino-Sandberg/Parlaments* (C-761/18 P, EU:C:2021:52) 33. punktā ir atgādinājusi, ka sabiedrības piekļuves Savienības iestāžu dokumentiem jomā strīda priekšmets saglabājas tik ilgi, kamēr lēmumu, ar kuru attiecīgā iestāde ir atteikusi piekļuvi pieprasītajam dokumentam, šī iestāde formāli nav atsaukusi, pat ja pieprasīto dokumentu ir izpaudusi trešā persona.
- 75 Ņemot vērā, ka ECB formāli nav atsaukusi apstrīdētos lēmumus, šai prasībai ir saglabājies tās priekšmets.
- 76 Otrām kārtām, attiecībā uz prasītājas interesi celt prasību ir jānorāda, ka dokumenti, kas attiecas uz *Banco Popular* noregulējuma procedūru, kuri daļēji vai pilnībā ir publicēti VNV tīmekļvietnē, ir šādi: pirmkārt, noregulējuma shēma; otrkārt, pirmais 2017. gada 5. jūnija vērtēšanas ziņojums, ko sagatavojusi VNV saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta a) apakšpunktu; treškārt, otrais 2017. gada 6. jūnija vērtēšanas ziņojums, ko sagatavojis neatkarīgs eksperts saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktu; ceturtkārt, 2016. gada noregulējuma plāns; piektkārt, 2017. gada 6. jūnija pārdošanas vēstule; sestkārt, VNV 2017. gada 3. jūnija lēmums sākt *Banco Popular* pārdošanas procedūru; septītkārt, pavadvēstule VNV 2017. gada 3. jūnija lēmumam sākt

Banco Popular pārdošanas procedūru; astotkārt, 3. vērtēšana; devītkārt, VNV 2018. gada 2. augusta atzinums par tās sākotnējo lēmumu par nepieciešamību piešķirt vai nepiešķirt kompensāciju akcionāriem un kreditoriem, kurus skar attiecībā uz *Banco Popular* pieņemtās noregulējuma darbības, un par procedūras saistībā ar tiesībām tikt uzklautam sāksanu; desmitkārt, ziņojums par datiem, kas attiecas uz 2017. gada pasīviem; vienpadsmitkārt, ziņojums par 2017. gada kritiski svarīgajām funkcijām un, divpadsmitkārt, atsevišķi dokumenti, kas saņemti no *Banco Popular* privātā pārdošanas procedūrā.

- 77 Jākonstatē, ka šī sprieduma 76. punktā minētajos dokumentos nav ietverti dokumenti, kas ir šī strīda priekšmets un kas minēti šī sprieduma 21.–25. punktā un 33. punktā, un to prasītāja ir apstiprinājusi gan rakstveidā, gan tiesas sēdē.
- 78 Katrā ziņā Tiesa ir norādījusi, ka situācijā, kurā prasītāja ir ieguvusi piekļuvi vienīgi pieprasītajam dokumentam, ko ir izpaudusi trešā persona, un kurā attiecīgā iestāde turpina tai atteikt piekļuvi pieprasītajam dokumentam, nevar tikt uzskatīts, ka prasītāja ir ieguvusi piekļuvi minētajam dokumentam vai ka tādējādi tā būtu zaudējusi interesi lūgt atcelt strīdīgo lēmumu tikai šīs izpaušanas dēļ. Gluži pretēji, šādā situācijā prasītāja saglabā reālu interesi iegūt piekļuvi pieprasītā dokumenta autentificētajai versijai, kas ir garantija, ka šī iestāde ir tā autore un ka šajā dokumentā ir pausta tās oficiālā nostāja (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 21. janvāris, *Leino-Sandberg/Parlaments*, C-761/18 P, EU:C:2021:52, 48. punkts).
- 79 Tā kā ECB tiesas sēdē apstiprināja, ka tā nav izpaudusi pieprasītos dokumentus kopš šīs prasības celšanas un ka tā turpina atteikt piekļuvi tiem, ir jāsecina, ka prasītāja ir saglabājusi interesi celt prasību šīs prasības ietvaros.

B. Par otrā apstrīdētā lēmuma interpretāciju

- 80 Vispirms ir jākonstatē, ka pastāv neatbilstība starp veidu, kādā ECB ir rezumējusi otro apstrīdēto lēmumu savos Vispārējā tiesā iesniegtajos rakstveida apsvērumos, un pašu šī lēmuma formulējumu. Konkrētāk, šī neatbilstība attiecas uz jautājumu par to, uz kādām Lēmuma 2004/258 tiesību normām ECB ir atsaukusies otrajā apstrīdētajā lēmumā, lai atteiktu piekļuvi dažādiem attiecīgās informācijas veidiem.
- 81 Vispirms ir jānorāda, ka Vispārējā tiesa izmantos otrā apstrīdētā lēmuma versiju angļu valodā, lai interpretētu tā saturu. Otrā apstrīdētā lēmuma spāņu valodas versijā ir ietverta norāde “Traducción de cortesía (en caso de discrepancia prevalece la versión en inglés)” (Neoficiāls tulkojums (atšķirību gadījumā noteicošā ir redakcija angļu valodā)). Lietas dalībnieki neapstrīd, ka minētā lēmuma angļu valodas versija ir jāuzskata par autentisko versiju.
- 82 Turpinājumā ir jāatgādina, kā tas ir izklāstīts šī sprieduma 25. punktā, ka otrajā apstrīdētajā lēmumā ir ietverts atteikums piešķirt daļēju piekļuvi četriem dokumentiem, kuri satur piecas informācijas kategorijas, proti, informāciju par ĀLP maksimālo apmēru, par faktiski piešķirto ĀLP summu, par sniegtajām garantijām, par *Banco Popular* likviditātes stāvokli un par tās kapitāla rādītājiem. Attiecībā uz šīm piecām informācijas kategorijām otrajā apstrīdētajā lēmumā ir piemēroti pieci piekļuves tiesību izņēmumi, kas pārklājas atkarībā no attiecīgās informācijas veida.
- 83 Atbildot uz Vispārējās tiesas uzdoto jautājumu tiesas sēdē, ECB paskaidroja, ka saskaņā ar tās viedokli otrais apstrīdētais lēmums ir pamatots ar Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmajā, otrajā un septītajā ievilkumā paredzētajiem izņēmumiem attiecībā uz katru no piecām informācijas kategorijām, attiecībā uz kurām piekļuve tika atteikta (skat. šī

sprieduma 82. punktu). ECB uzskata, ka šo interpretāciju apstiprina iebildumu raksta B.1. pielikums, kurā ir ietverta tabula, kas attiecas uz pieprasītajiem dokumentiem un uz (daļējas) neizpaušanas iemesliem, uz kuriem atsaucas ECB, un šis pielikums ir otrā apstrīdētā lēmuma neatņemama sastāvdaļa.

- 84 Atbildot uz ECB apgalvojumiem, prasītāja tiesas sēdē norādīja, ka tā uzskata, ka ir pārkāptas tās tiesības uz aizstāvību, jo, pirmām kārtām, iebildumu raksta B.1. pielikums tai nav ticis paziņots kopā ar otro apstrīdēto lēmumu un, otrām kārtām, otrā apstrīdētā lēmuma teksts neapstiprina ECB nostāju, saskaņā ar kuru uz piecām informācijas kategorijām, kurām piekļuve tika atteikta, attiecas visi Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmajā, otrajā un septītajā ievilkumā minētie izņēmumi.
- 85 Ir jākonstatē ka, pirmkārt, ar otro apstrīdēto lēmumu, kā apgalvots, tiek apstiprināts ECB 2017. gada 11. augusta Lēmums LS/PT/2017/66. Taču no šī 2017. gada 11. augusta lēmuma teksta izriet, ka Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmajā, otrajā un septītajā ievilkumā paredzētie izņēmumi attiecas tikai uz informāciju par ĀLP maksimālo apmēru, par faktiski piešķirto ĀLP summu un par sniegtajām garantijām, nevis arī uz informāciju par *Banco Popular* likviditātes stāvokli un par tās kapitāla rādītājiem.
- 86 Otrkārt, otrā apstrīdētā lēmuma sadaļā *Information on the liquidity situation and the capital ratios of BPE* (Informācija par BPE [*Banco Popular Español*] likviditātes stāvokli un kapitāla rādītājiem) ECB norāda: “in your confirmatory application you do not contest the ECB’s reasoning and arguments put forward as justification for the non-disclosure of the liquidity situation and the capital ratios of BPE” (Jūsu atkārtotajā pieteikumā Jūs neapstrīdat ECB domu gaitu un argumentus, kas izvirzīti nolūkā pamatot BPE likviditātes stāvokļa un kapitāla rādītāju neizpaušanu) un “the Executive Board takes the view that such data are protected under Article 4(1)(c) (“protected as such under Union law”) and the first indent of Article 4(2) (“the commercial interests of a natural or legal person”) of Decision ECB/2004/3” (valde uzskata, ka šī informācija ir aizsargāta ar Lēmuma ECB/2004/3 4. panta 1. punkta c) apakšpunktu (“informācijas konfidencialitāte aizsargāta saskaņā ar Eiropas Savienības tiesībām”) un ar 4. panta 2. punkta pirmo ievilkumu (“fiziskas vai juridiskas personas komerciālās intereses”). Šie teikumi nerada nekādas šaubas par to, ka Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmajā, otrajā un septītajā ievilkumā paredzētie izņēmumi neattiecas uz informāciju par *Banco Popular* likviditātes stāvokli un tās kapitāla rādītājiem.
- 87 Treškārt, ir jākonstatē, ka pretēji ECB apgalvojumiem neviens lietas materiālu elements neļauj uzskatīt, ka ECB iebildumu raksta B.1. pielikums ir otrā apstrīdētā lēmuma neatņemama sastāvdaļa.
- 88 Pirmām kārtām, otrajā apstrīdētajā lēmumā nav atsauces ne uz vienu tam pievienotu pielikumu. Otrām kārtām, B.1. pielikumā ietvertā tabula attiecas uz trim apstrīdētajiem lēmumiem, nevis tikai uz otro apstrīdēto lēmumu, līdz ar to ir ticams, ka minētais pielikums tika sagatavots šīs prasības mērķiem.
- 89 Ņemot vērā šos apstākļus, ir jāsecina, ka pretēji tam, ko ECB ir norādījusi savos Vispārējai tiesai iesniegtajos rakstveida dokumentos, kā arī tiesas sēdē, otrais apstrīdētais lēmums nav pamatots ar Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmajā, otrajā un septītajā ievilkumā paredzētajiem izņēmumiem attiecībā uz katru no piecām informācijas kategorijām, kurām piekļuve tika atteikta. Konkrētāk, otrajā apstrīdētajā lēmumā ECB ir vienīgi atteikusi piekļuvi informācijai par ĀLP maksimālo apmēru, par faktiski piešķirto ĀLP summu un par sniegtajām

garantijām, pamatojoties uz Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmo, otro un septīto ievilkumu. Piekļuve informācijai par sniegtajām garantijām arī tika atteikta, pamatojoties uz Lēmuma 2004/258 4. panta 2. punkta pirmo ievilkumu. Savukārt attiecībā uz atteikumu piekļūt informācijai par *Banco Popular* likviditātes stāvokli un par tās kapitāla rādītājiem otrs apstrīdētais lēmums ir pamatots vienīgi ar Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta c) apakšpunktu un 4. panta 2. punkta pirmo ievilkumu.

C. Par piekto pamatu, kas attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu saistībā ar Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmā ievilkuma piemērošanu otrajā apstrīdētajā lēmumā

- 90 Apsvērumos par Komisijas un *Banco Santander* iestāšanās rakstiem prasītāja izvirzīja pamatu par to, ka otrajā apstrīdētajā lēmumā nav norādīts pamatojums, ciktāl ECB tajā nav izklāstījusi iemeslus, kuru dēļ tā uzskata, pirmkārt, ka uz informāciju par ĀLP maksimālo apmēru, par faktiski piešķirto ĀLP summu un par sniegtajām garantijām attiecas Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmajā ievilkumā paredzētais izņēmums par sabiedrības interešu aizsardzību saistībā ar ECB lēmējinstītūciju sanāksmju konfidencialitāti un, otrkārt, ka šīs informācijas izpaušana varētu konkrēti un faktiski kaitēt ar šo izņēmumu aizsargātajām interesēm.
- 91 Šī pamata atbalstam prasītāja atsauca uz 2018. gada 26. aprīļa spriedumu *Espírito Santo Financial (Portugal)/ECB* (T-251/15, nav publicēts, EU:T:2018:234). Šajā spriedumā Vispārējā tiesa nosprieda, ka ECB nav izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu, pirmkārt, nepaskaidrojot iemeslus, kuru dēļ šajā lietā pieprasītie dokumenti ietilpst jomā, uz ko attiecas Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmajā ievilkumā paredzētais izņēmums, un, otrkārt, neizklāstot pamatojumu, kas ļautu saprast un pārbaudīt, kā piekļuve attiecīgajiem dokumentiem būtu kaitējusi aizsargātajām interesēm.

1. Ievada apsvērumi

- 92 Ir jākonstatē, ka tikai vēlākā tiesvedības stadijā, proti, apsvērumos par Komisijas un *Banco Santander* iestāšanās rakstiem, prasītāja izvirzīja pamatu, kas attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu.
- 93 Ir jāatgādina, ka prasībā atcelt tiesību aktu pamats, kas attiecas uz tiesību akta pamatojuma neesamību vai nepietiekamību, ir absolūts pamats, kuru Savienības tiesa var izvirzīt vai kurš tai pat ir jāizvirza pēc savas ierosmes un kuru līdz ar to lietas dalībnieki var izvirzīt jebkurā tiesvedības stadijā (spriedumi, 1997. gada 20. februāris, Komisija/*Daffix*, C-166/95 P, EU:C:1997:73, 25. punkts; 2001. gada 13. decembris, *Krupp Thyssen Stainless* un *Acciai speciali Terni*/Komisija, T-45/98 un T-47/98, EU:T:2001:288, 125. punkts, un 2021. gada 10. februāris, *Sanli/Padome*, T-157/19, nav publicēts, EU:T:2021:75, 34. punkts).
- 94 Turklāt saskaņā ar pastāvīgo judikatūru LESD 296. panta otrajā daļā un Hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunktā paredzētais pienākums norādīt nelabvēlīga akta pamatojumu ir saistīts ar tiesību uz aizstāvību ievērošanas principu un tā mērķis ir, pirmkārt, sniegt ieinteresētajai personai pietiekamu informāciju, lai varētu noteikt, vai tiesību akts ir pienācīgi pamatots vai arī saistībā ar to, iespējams, ir pieļauti pārkāpumi, kuri ļauj apstrīdēt lēmuma spēkā esamību Savienības tiesā, un, otrkārt, ļaut Savienības tiesai veikt pārbaudi par šī tiesību akta tiesiskumu (skat. spriedumus,

2017. gada 26. jūlijs, Padome/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 29. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2021. gada 10. februāris, Şanlı/Padome, T-157/19, nav publicēts, EU:T:2021:75, 36. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 95 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru LESD 296. pantā prasītais pamatojums ir jāpielāgo attiecīgā tiesību akta raksturam un tajā skaidri un nepārprotami ir jānorāda iestādes, kas ir izdevusi tiesību aktu, argumentācija, lai ieinteresētās personas varētu uzzināt veiktā pasākuma pamatojumu un lai kompetentā tiesa varētu veikt pārbaudi (spriedumi, 2019. gada 30. aprīlis, Itālija/Padome (Vidusjūras zobenzivs zvejas kvota), C-611/17, EU:C:2019:332, 40. punkts; 2019. gada 8. maijs, Landeskreditbank Baden-Württemberg/ECB, C-450/17 P, EU:C:2019:372, 85. punkts, un 2021. gada 27. janvāris, KPN/Komisija, T-691/18, nav publicēts, EU:T:2021:43, 161. punkts).
- 96 Konkrētajā gadījumā, kā tiks izklāstīts turpmāk, ECB atteikums piešķirt piekļuvi atsevišķai informācijai, pamatojoties uz Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmo ievilkumu, šim prasībām neatbilst.

2. Par pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu

a) Par pamatojuma nenorādīšanu attiecībā uz atteikumu piešķirt piekļuvi informācijai par ĀLP maksimālo apmēru, par faktiski piešķirto ĀLP summu un par sniegtajām garantijām

- 97 Vispirms ir jāatgādina, ka attiecībā uz tiesību normām, kas piemērojamas tiesībām piekļūt ECB dokumentiem, LES 1. panta otrā daļa ir veltīta Eiropas Savienības lēmumu pieņemšanas atklātības principam. Šajā ziņā LESD 15. panta 1. punktā precizēts, ka, lai veicinātu labu pārvaldību un nodrošinātu pilsoniskās sabiedrības līdzdalību, Savienības iestādes un struktūras darbojas iespējami atklāti. Saskaņā ar šī panta 3. punkta pirmo daļu jebkuram Savienības pilsonim, kā arī jebkurai fiziskai personai, kas dzīvo kādā dalībvalstī, vai juridiskai personai, kam ir juridiskā adrese kādā dalībvalstī, ir tiesības piekļūt Savienības iestāžu un struktūru dokumentiem neatkarīgi no to veida, ievērojot principus un nosacījumus, ko nosaka saskaņā ar šo punktu. Turklāt saskaņā ar šī punkta otro daļu Eiropas Parlaments un Padome, pieņemot regulas, saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru nosaka vispārējus principus un ierobežojumus, pamatojoties uz sabiedriskām vai privātām interesēm, kas reglamentē minētās tiesības piekļūt dokumentiem. Saskaņā ar šī punkta trešo daļu katra iestāde nodrošina sava darba pārredzamību un savā reglamentā paredz īpašus noteikumus par piekļuvi tās dokumentiem saskaņā ar šī punkta otrajā daļā minētajām regulām. Saskaņā ar šī punkta ceturto daļu šis punkts attiecas uz Eiropas Savienības Tiesu, ECB un Eiropas Investīciju banku (EIB) tikai tajos gadījumos, kad tās veic administratīvus pienākumus.
- 98 Lēmuma 2004/258 mērķis, kā norādīts tā 2. un 3. apsvērumā, ir noteikt plašāku piekļuvi ECB dokumentiem nekā tā, kas pastāvēja atbilstoši ECB Lēmumam 1999/284/EK (1998. gada 3. novembris) par publisku piekļuvi ECB dokumentiem un arhīviem (OV 1999, L 110, 30. lpp.), tajā pašā laikā nodrošinot ECB un valstu centrālo banku neatkarību un dažu – ECB uzdevumu izpildei raksturīgu – jautājumu konfidencialitāti.
- 99 Tādējādi ar Lēmuma 2004/258 2. panta 1. punktu ikvienam Savienības pilsonim un fiziskai personai, kas pastāvīgi dzīvo kādā dalībvalstī, vai juridiskai personai, kuras juridiskā adrese ir kādā dalībvalstī, ir piešķirtas tiesības piekļūt ECB dokumentiem, ievērojot šajā lēmumā noteiktos nosacījumus un ierobežojumus.

- 100 Šīs tiesības ir pakārtotas noteiktiem ierobežojumiem, kas pamatoti ar sabiedrības vai privāto interešu apsvērumiem. Konkrētāk un saskaņā ar Lēmuma 2004/258 4. apsvērumu tā 4. pantā ir paredzēti izņēmumi, kas ļauj ECB atteikt piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to var kaitēt interesēm, kas aizsargātas ar šī panta 1. un 2. punktu, vai gadījumā, ja minētais dokuments satur iekšēja lietojuma atzinumus, kuri ir daļa no apspriežu un iepriekšēju konsultāciju procesa ECB vai starp ECB un valstu centrālajām bankām.
- 101 Tā kā izņēmumi no Lēmuma 2004/258 4. pantā paredzētajām piekļuves tiesībām ir atkāpe no piekļuves dokumentiem tiesībām, tie ir jāinterpretē un jāpiemēro šauri (spriedumi, 2012. gada 29. novembris, *Thesing un Bloomberg Finance/ECB*, T-590/10, nav publicēts, EU:T:2012:635, 41. punkts, un 2019. gada 12. marts, *De Masi un Varoufakis/ECB*, T-798/17, EU:T:2019:154, 17. punkts).
- 102 Turpinājumā ir jānorāda, ka 2018. gada 26. aprīļa spriedums *Espírito Santo Financial (Portugal) /ECB* (T-251/15, nav publicēts, EU:T:2018:234), uz kuru ir atsaukusies prasītāja piektā pamata atbalstam (skat. šī sprieduma 91. punktu), tika atcelts ar 2019. gada 19. decembra spriedumu *ECB/Espírito Santo Financial (Portugal)* (C-442/18 P, EU:C:2019:1117).
- 103 2019. gada 19. decembra spriedumā *ECB/Espírito Santo Financial (Portugal)* (C-442/18 P, EU:C:2019:1117) Tiesa ir nospriedusi, ka, ņemot vērā ECB Padomei piešķirto ekskluzīvo kompetenci, Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkts, lasot to kopsakarā ar Protokola Nr. 4 par Eiropas Centrālo banku sistēmas statūtiem un ECB statūtiem, kas pievienots LES un LESD pielikumos (turpmāk tekstā – “ECBS un ECB statūti”), 10. panta 4. punkta otro teikumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas aizsargā Padomes apspriežu iznākuma konfidencialitāti, un nav nepieciešams atteikumu piešķirt piekļuvi dokumentiem, kuros izklāstīts šis iznākums, pakļaut nosacījumam, ka šīs informācijas izpaušana kaitē plašas sabiedrības interešu aizsardzībai (spriedumi, 2019. gada 19. decembris, *ECB/Espírito Santo Financial (Portugal)*, C-442/18 P, EU:C:2019:1117, 43. punkts, un 2020. gada 21. oktobris, *ECB/Estate of Espírito Santo Financial Group*, C-396/19 P, nav publicēts, EU:C:2020:845, 50. punkts).
- 104 Tiesa ir piebildusi, ka, piemērojot Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmo ievilkumu un 7. panta 1. punktu, ECB Sekretariāta ģenerāldirektoram ir pienākums atteikt piekļuvi informācijai par Padomes apspriežu iznākumu, ja vien tā nav nolēmusi to pilnīgi vai daļēji publiskot (spriedumi, 2019. gada 19. decembris, *ECB/Espírito Santo Financial (Portugal)*, C-442/18 P, EU:C:2019:1117, 44. punkts, un 2020. gada 21. oktobris, *ECB/Estate of Espírito Santo Financial Group*, C-396/19 P, nav publicēts, EU:C:2020:845, 51. punkts).
- 105 Tiesa no tā ir secinājusi, ka attiecībā uz dokumentiem, kuros izklāstīts Padomes apspriežu iznākums, lēmums atteikt piekļuvi Padomes apspriežu iznākumam ir juridiski pietiekami pamatots vienīgi ar atsauci uz Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmo ievilkumu (spriedumi, 2019. gada 19. decembris, *ECB/Espírito Santo Financial (Portugal)*, C-442/18 P, EU:C:2019:1117, 46. punkts, un 2020. gada 21. oktobris, *ECB/Estate of Espírito Santo Financial Group*, C-396/19 P, nav publicēts, EU:C:2020:845, 53. punkts).
- 106 Atbildot uz Vispārējās tiesas aicinājumu izteikties par secinājumiem, kas izriet no 2019. gada 19. decembra sprieduma *ECB/Espírito Santo Financial (Portugal)* (C-442/18 P, EU:C:2019:1117), prasītāja atzīst, ka šis spriedums, šķiet, ļauj ECB atkāpties no pienākuma pamatot savus lēmumus, ņemot vērā no ECBS un ECB statūtiem izrietošās lēmējinstītūciju sanāksmju konfidencialitātes īpašās iezīmes. Prasītāja uzsver, ka Tiesas argumentācija attiecas tikai uz “dokumentiem, kuros atspoguļots ECB lēmējinstītūciju apspriežu iznākums”.

- 107 ECB, kuru šajā ziņā atbalsta Komisija un *Banco Santander*, uzskata, ka prasītājas piektais pamats ir jānoraida, pamatojoties uz secinājumiem, kas izriet no 2019. gada 19. decembra sprieduma ECB/*Espírito Santo Financial (Portugal)* (C-442/18 P, EU:C:2019:1117). Tādējādi ECB uzskata, ka tā ir ievērojusi savu pienākumu norādīt pamatojumu tādēļ vien, ka tā ir atsaukusies uz Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmā ievilkuma piemērošanu, lai atteiktu piekļuvi pieprasītajai informācijai.
- 108 Ņemot vērā šos apstākļus, ir jāpārbauda, vai ECB ir juridiski pietiekami pamatojusi otro apstrīdēto lēmumu, ciktāl ar to ir atteikta piekļuve atsevišķai informācijai, pamatojoties uz Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmajā ievilkumā paredzēto izņēmumu par sabiedrības interešu aizsardzību saistībā ar ECB lēmēj institūciju sanāksmju konfidencialitāti.
- 109 Kā pareizi norāda ECB, otrā apstrīdētā lēmuma pamatojums aprobežojas ar vienkāršu atsauci uz Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā noteikto, lai atteiktu piekļuvi informācijai par ĀLP maksimālo apmēru, par faktiski piešķirto ĀLP summu un par sniegtajām garantijām.
- 110 Tomēr prasītāja pamatoti apgalvo, ka no šī sprieduma 103.–105. punktā minētās Tiesas judikatūras izriet, ka tikai attiecībā uz dokumentiem, “kuros izklāstīts Padomes apspriežu iznākums”, uz atteikumu piešķirt piekļuvi attiecas pienākums norādīt pamatojumu, kas var aprobežoties ar vienkāršu atsauci uz Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmajā ievilkumā noteikto.
- 111 Šajā lietā ir jākonstatē, ka ECB attiecībā uz katru informācijas veidu, kurai tā atsaka piekļuvi, pamatojoties uz Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmo ievilkumu, neprecizē, kādā dokumentā šī informācija ir atrodama. Tā vienīgi vispārīgi piemin, ka triju veidu informācija, kurai tā liedz piekļuvi, pamatojoties uz tās minētajiem izņēmumiem, ir atrodama četros dokumentos, attiecībā uz kuriem tā ir piešķirusi daļēju piekļuvi, proti, ECB prezidentam 2017. gada 5. jūnijā adresētajā Spānijas Bankas vadītāja vēstulē *Emergency liquidity assistance*, ECB prezidentam 2017. gada 5. jūnijā adresētajā Spānijas Bankas vadītāja pavadvēstulē *Emergency liquidity assistance*, 2017. gada 5. jūnija [ECB] valdes priekšlikumā ECB Padomei *Emergency liquidity assistance request from Banco de España* un 2017. gada 5. jūnijā notikušās ECB Padomes 447. sanāksmes, izmantojot telefonkonferenci, protokolā.
- 112 No šiem četriem dokumentiem vienīgais dokuments, kura mērķis acīmredzami ir konstatēt ECB Padomes apspriežu iznākumu, ir tās 447. sanāksmes, kas notika 2017. gada 5. jūnijā ar telefonkonferences palīdzību, protokols. Šajā ziņā ECB 2017. gada 11. augusta Lēmumā LS/PT/2017/66, kas ir apstiprināts ar otro apstrīdēto lēmumu, ir paskaidrojusi, ka Padomes lēmumi neizvirzīt iebildumus pret ĀLP maksimālo apmēru ir pierakstīti šīs struktūras sanāksmju protokolos, kuri saskaņā ar ECBS un ECB statūtu 10. panta 4. punktu ir konfidenciāli, lai saglabātu Padomes locekļu neatkarību un tās lēmumu pieņemšanas procesa efektivitāti.
- 113 Pēc iepazīšanās ar četriem attiecīgo dokumentu konfidencialajām versijām, ko ECB iesniedza pēc šī sprieduma 60. punktā minētā pierādījumu savākšanas pasākuma, Vispārējā tiesa konstatēja, ka minētajā protokolā ir ietverta tikai viena no trim informācijas daļām, kurai piekļuve tika atteikta, pamatojoties uz Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmo ievilkumu, proti, informācija par ĀLP maksimālo apmēru. Informācija par faktiski piešķirto ĀLP summu un par sniegtajām garantijām ir ietverta trijos citos dokumentos, kuriem ECB ir atteikusi pilnīgu piekļuvi, proti, abās Spānijas Bankas vadītāja 2017. gada 5. jūnija vēstulēs un [ECB] valdes 2017. gada 5. jūnija priekšlikumā.

- 114 Tādējādi saskaņā ar Tiesas judikatūru, kas minēta šī sprieduma 103.–105. punktā, ECB ir juridiski pietiekami pamatojusi savu atteikumu piekļūt informācijai par ĀLP maksimālo apmēru, ciktāl šī informācija ir ietverta ECB Padomes 447. sanāksmes protokolā, ņemot vērā, ka šajā dokumentā ir atspoguļots Padomes apspriežu iznākums.
- 115 Tomēr ir jāpārbauda, vai ECB ir arī juridiski pietiekami pamatojusi savu atteikumu piekļūt informācijai par ĀLP maksimālo apmēru, par faktiski piešķirto ĀLP summu un par sniegtajām garantijām, ciktāl šī informācija ir ietverta pārējos trijos dokumentos.
- 116 Iztaujāta par šo jautājumu tiesas sēdē, ECB norādīja, ka tā uzskata, ka abas Spānijas Bankas vadītāja vēstules un [ECB] valdes priekšlikums ir dokumenti, kuri ļauj ECB Padomei pieņemt informētu lēmumu un kuri tādējādi ir obligāti saistīti ar šīs iestādes apspriedēm. No tā izrietot, ka Padomes apspriežu iznākuma konfidencialitātes aizsardzība saskaņā ar Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmo ievilkumu, lasot to kopsakarā ar ECBS un ECB statūtu 10. panta 4. punkta otro teikumu, attiecas uz visiem sagatavošanas dokumentiem, kas iesniegti Padomes apspriežu nolūkā. ECB uzskata, ka, atsakot piekļuvi šo dokumentu pilnai versijai, vienīgi atsaucoties uz Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmo ievilkumu, tā ir ievērojusi savu pienākumu norādīt pamatojumu saskaņā ar šī sprieduma 103.–105. punktā izklāstīto Tiesas judikatūru.
- 117 Prasītāja atbildēja, ka, tā kā tā nevarēja zināt iemeslu, kas ir bijis pamatā Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmā ievilkuma piemērošanai informācijai, kura aizklāta Spānijas Bankas vadītāja vēstulēs un [ECB] valdes priekšlikumā, tā nav varējusi izvirzīt pamatu, lai apstrīdētu šīs tiesību normas piemērošanas pamatotību. Konkrētāk, tā norādīja, ka piekļuves tiesību izņēmumi ir jāinterpretē šauri un ka Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmā ievilkuma, lasot to kopsakarā ar ECBS un ECB statūtu 10. panta 4. punktu, plaša interpretācija, kādu piedāvā ECB, ir pretrunā šim noteikumam.
- 118 Jākonstatē, ka abas Spānijas Bankas vadītāja vēstules un [ECB] valdes priekšlikums ir senāki par Padomes sanāksmi un tādēļ tajos nav atspoguļots šīs struktūras apspriežu iznākums. No tā izriet, ka ECBS un ECB statūtu 10. panta 4. punkta otrais teikums šiem dokumentiem nav piemērojams, līdz ar to uz tiem nevar attiecināt Tiesas argumentāciju, kas izklāstīta šī sprieduma 103.–105. punktā.
- 119 Turklāt ECB ir jāsniedz pamatojums, kas ļauj saprast un pārbaudīt, pirmkārt, vai pieprasītais dokuments tiešām attiecas uz jomu, kuru skar minētais izņēmums, un, otrkārt, vai ar šo izņēmumu saistītā aizsardzības vajadzība ir reāla (spriedumi, 2013. gada 12. septembris, *Besselink* /Padome, T-331/11, nav publicēts, EU:T:2013:419, 99. punkts, un 2020. gada 26. marts, *Bonnaifous* /Komisija, T-646/18, EU:T:2020:120, 24. punkts; pēc analogijas skat. arī spriedumu, 2005. gada 26. aprīlis, *Sison*/Padome, T-110/03, T-150/03 un T-405/03, EU:T:2005:143, 61. punkts).
- 120 Šajā ziņā ir jāuzsver, ka Lēmumā 2004/258 ir ietverts piekļuves tiesību izņēmums, proti, 4. panta 3. punkts, kurā tieši ir paredzēts, ka tiek atteikta piekļuve dokumentiem, ko ECB sagatavojusi vai saņēmusi iekšējām vajadzībām saistībā ar apspriedēm un iepriekšējām konsultācijām ECB (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 17. decembris, *De Masi* un *Varoufakis*/ECB, C-342/19 P, EU:C:2020:1035, 66.–79. punkts).
- 121 Tas, ka gan 2017. gada 11. augusta Lēmumā LS/PT/2017/66, gan otrajā apstrīdētajā lēmumā nav norādīta absolūti nekāda argumentācija, kas paskaidrotu, kāda iemesla dēļ uz atteikumu pilnībā piekļūt Spānijas Bankas vadītāja vēstulēm un [ECB] valdes priekšlikumam, ciktāl šie dokumenti

satur informāciju par ĀLP maksimālo apmēru, par faktiski piešķirto ĀLP summu un par sniegtajām garantijām, attiecas Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmajā ievilkumā minētais izņēmums, neļāva prasītājam saprast piekļuves šai informācijai atteikuma iemeslus un, kā tā apgalvo, izvirzīt pamatu ar mērķi apstrīdēt Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmā ievilkuma piemērošanas minētajiem dokumentiem pamatotību.

- 122 Kā izklāstīts šī sprieduma 116. punktā, tikai tiesas sēdē ECB precizēja, ka tās ieskatā, tā kā Spānijas Bankas vadītāja vēstules un [ECB] valdes priekšlikums ir uzskatāmi par atbalstu, kas nepieciešams Padomes apspriedēm, atteikumu piešķirt piekļuvi noteiktai šajos dokumentos ietvertai informācijai var pamatot, atsaucoties vienkārši uz Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmo ievilkumu atbilstoši Tiesas judikatūrai, kas izklāstīta šī sprieduma 103.–105. punktā.
- 123 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru pamatojums ieinteresētajai personai principā ir jāpaziņo vienlaikus ar tai nelabvēlīgo lēmumu. Sākotnējo pamatojuma trūkumu nevar novērst tādējādi, ka ieinteresētā persona lēmuma pamatojumu uzzina tiesvedībā Savienības tiesā (spriedumi, 2011. gada 29. septembris, *Elf Aquitaine*/Komisija, C-521/09 P, EU:C:2011:620, 149. punkts; 2012. gada 19. jūlijs, *Alliance One International* un *Standard Commercial Tobacco*/Komisija, C-628/10 P un C-14/11 P, EU:C:2012:479, 74. punkts, un 2019. gada 10. septembris, *Trasys International* un *Axianseu – Digital Solutions*/EASA, T-741/17, EU:T:2019:572, 53. punkts).
- 124 Līdz ar to ir jāapmierina pamats, kas attiecas uz otrā apstrīdētā lēmuma nepietiekamu pamatojumu, ciktāl ar to, pamatojoties uz Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmo ievilkumu, ir atteikta piekļuve informācijai par ĀLP maksimālo apmēru, par faktiski piešķirto ĀLP summu un par sniegtajām garantijām, ciktāl šī informācija ir ietverta ECB prezidentam 2017. gada 5. jūnijā adresētajā Spānijas Bankas vadītāja vēstulē *Emergency liquidity assistance*, ECB prezidentam 2017. gada 5. jūnijā adresētajā Spānijas Bankas vadītāja pavadvēstulē *Emergency liquidity assistance* un 2017. gada 5. jūnija [ECB] valdes priekšlikumā ECB Padomei *Emergency liquidity assistance request from Banco de España*.
- 125 Taču, pirms tiek noteiktas šī otrā apstrīdētā lēmuma nepietiekamā pamatojuma sekas, ir jāpārbauda, vai pārējie izņēmumi, uz kuriem atsaukusies ECB un kuru pamatotību prasītāja apšaubā otrajā pamatā, var pamatot atteikumu piekļūt informācijai par ĀLP maksimālo apmēru, par faktiski piešķirto ĀLP summu un par sniegtajām garantijām.

b) Par pamatojuma neesamību attiecībā uz atteikumu piekļūt [ECB] Padomes balsojuma rezultātam

- 126 Lasot ECB Padomes 2017. gada 5. jūnijā ar telefonkonferences starpniecību notikušās 447. sanāksmes protokola konfidenciālo versiju, Vispārējā tiesa ir konstatējusi, ka ECB ir atteikusi piekļuvi informācijai, kas ietverta minētajā dokumentā un kas nav ietverta nevienā no piecām informācijas kategorijām, kurām piekļuve ir tieši atteikta ar otro apstrīdēto lēmumu (skat. šī sprieduma 82. punktu). Runa ir par ECB Padomē notikušā balsojuma rezultātu. Šī informācija neattiecas ne uz ĀLP maksimālo apmēru, ne uz faktiski piešķirto ĀLP summu, ne uz sniegtajām garantijām, ne uz *Banco Popular* likviditātes stāvokli, ne uz tās kapitāla rādītājiem. Proti, ir jāuzskata, ka nodoto balsu skaits ir īpaša informācija, kas ir jānošķir no datiem par to apspriežu saturu, kuras notikušas pirms šī balsojuma.

- 127 Iztaujāta tiesas sēdē par to, ka nav nekādu norāžu par balsojuma rezultātu, ECB, ko šajā ziņā atbalsta Komisija, atbildēja, ka, lai gan tā nav tieši norādījusi, ka tā atsaka arī piekļuvi šāda veida informācijai, tā uzskata, ka tā ir juridiski pietiekami pamatojusi savu atteikumu piekļūt šai informācijai, atsaucoties uz Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmā ievilkuma piemērošanu, lai atteiktu pilnīgu piekļuvi Padomes 447. sanāksmes protokolam.
- 128 ECB ieteiktā pieeja nozīmētu sniegt plašu interpretāciju tam, kas ir Padomes “apspriežu iznākums”, jo Padomes apspriežu iznākumā automātiski esot iekļauts šīs iestādes balsojuma rezultāts. Šāda plaša interpretācija līdz ar to pamatotu to, ka ECB noteiktais pienākums norādīt pamatojumu, atsakot piekļuvi dokumentam, kurā ir ietverts Padomes balsojuma rezultāts, ir ierobežots saskaņā ar Tiesas judikatūru, kas izklāstīta šī sprieduma 103.–105. punktā.
- 129 Tomēr, kā tiesas sēdē pamatoti norādīja prasītāja, šāda pieeja acīmredzami būtu pretrunā principam, saskaņā ar kuru piekļuves tiesību izņēmumi ir jāinterpretē šauri (skat. šī sprieduma 101. un 117. punktu).
- 130 Līdz ar to ECB bija jāpamato Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmā ievilkuma piemērošana atteikumam piekļūt Padomes balsojuma rezultātam, lai ļautu prasītājam novērtēt tā pamatotību.
- 131 Nemot pat informāciju par Padomes balsojuma rezultātu, otrajā apstrīdētajā lēmumā nav norādīts pamatojums, un šajā daļā tas ir jāatceļ.

D. Par otro pamatu, kas attiecas uz Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrā un septītā ievilkuma pārkāpumu otrajā apstrīdētajā lēmumā

- 132 Otrā pamata pamatojumam prasītāja apgalvo, ka otrajā apstrīdētajā lēmumā ECB ir pārkāpusi Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta otro ievilkumu, kas attiecas uz sabiedrības interešu aizsardzību saistībā ar Savienības vai kādas dalībvalsts finanšu, monetāro vai ekonomikas politiku, un šī paša lēmuma 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta septīto ievilkumu, kas attiecas uz sabiedrības interešu aizsardzību saistībā ar finanšu sistēmas stabilitāti Savienībā vai kādā dalībvalstī, jo ECB šajā lēmumā kļūdaini apgalvo, ka informācijas izpaušana par to, ka *Banco Popular* dažas dienas pirms tās noregulējuma izmantoja ĀLP, kā arī informācijas par tās likviditātes stāvokli un kapitāla rādītājiem izpaušana varētu mazināt Savienības vai kādas dalībvalsts monetārās politikas efektivitāti un apdraudēt finanšu stabilitāti.
- 133 Lai gan prasītāja atzīst, ka ECB ir plaša rīcības brīvība, lai izlemtu, vai tiek apdraudētas sabiedrības intereses, kas attiecas uz Savienības vai kādas dalībvalsts finanšu, monetāro vai ekonomikas politiku, tā norāda, ka ECB šajā lietā ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo pieprasītie dokumenti neattiecoties uz Savienības vai kādas dalībvalsts finanšu, monetāro vai ekonomikas politiku.
- 134 Tādējādi, pirmkārt, prasītāja neesot pieprasījusi informāciju par vispārējo politiku, bet gan tikai informāciju par konkrētu lietu, kas attiecas tikai uz konkrētu finanšu iestādi, proti, uz *Banco Popular*, par noteiktu laika posmu, proti, kad VNV pieņēma lēmumu par pēdējās minētās noregulējumu. Atbilstoši principam, saskaņā ar kuru piekļuves tiesību izņēmumi ir jāinterpretē šauri, prasītājas pieteikums par piekļuvi neesot jāinterpretē pārāk plaši kā pieteikums par piekļuvi datiem, kas attiecas uz Savienības vai kādas dalībvalsts finanšu, monetāro vai ekonomikas politiku.

- 135 Otrkārt, prasītājas pieprasītā informācija attiecoties nevis uz Savienību vai kādu dalībvalsti, bet gan uz *Banco Popular* likviditātes stāvokli.
- 136 Treškārt, pieprasītā informācija neesot vispārīga, bet, gluži pretēji, tā esot ļoti konkrēta. Tā attiecoties uz ļoti precīzu un ierobežotu laikposmu, proti, uz dažām dienām pirms *Banco Popular* noregulējuma pieņemšanas, un attiecoties uz *Banco Popular* īpašo situāciju. Otrajā apstrīdētajā lēmumā analizētā informācija, proti, ĀLP maksimālais apmērs, faktiski piešķirtā ĀLP summa, sniegtās garantijas, kā arī *Banco Popular* likviditātes stāvoklis un *Banco Popular* pašu kapitāla rādītāji, neatspoguļojot Savienības vispārējo politiku. Līdz ar to šīs informācijas izpaušana diez vai varētu ietekmēt Savienības monetārās politikas efektivitāti un finanšu stabilitāti.
- 137 Ceturtkārt, prasītāja apgalvo, ka tās piekļuves pieteikumā ir ievērots samērīguma princips, jo tas attiecas tikai uz informāciju, kas tai ļautu saprast apgalvotās *Banco Popular* likviditātes problēmas, kas ir novedušas pie tās noregulējuma.
- 138 ECB apstrīd prasītājas argumentus.

1. Par otrā pamata neiedarbīgumu

- 139 ECB apgalvo, ka otrais pamats ir neiedarbīgs, jo prasības pieteikums formāli attiecas uz Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrajā un septītajā ievilkumā paredzētajiem izņēmumiem, bet izvirzītie argumenti attiecas vienīgi uz Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta otro ievilkumu.
- 140 Šajā ziņā vispirms ir jākonstatē, ka otrā pamata formulējums, protams, būtu varējis būt skaidrāks, lai atvieglotu tā izpratni. Tādējādi prasības pieteikuma 48. punktā prasītāja apgalvo, ka otrais apstrīdētais lēmums ir pamatots ar Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta otro un septīto ievilkumu, lai atteiktu piekļuvi konkrēti informācijai “par likviditātes stāvokli un kapitāla rādītājiem”. Kā tika konstatēts šī sprieduma 85. punktā, piekļuve šai informācijai tika atteikta, pamatojoties vienīgi uz Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta c) apakšpunktu un 4. panta 2. punkta pirmo ievilkumu. Tādējādi otrais pamats ir neiedarbīgs, ciktāl tas attiecas uz šo informācijas kategoriju, kurai ar otro apstrīdēto lēmumu piekļuve ir atteikta.
- 141 Turpinājumā attiecībā uz jautājumu, vai prasītājas izvirzītais otrais pamats ir vērsti uz to, lai apšaubītu gan Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrā ievilkuma, gan šī paša lēmuma 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta septītā ievilkuma piemērošanu, ir jākonstatē, ka prasītājas argumentācijai, kas ir izklāstīta konkrēti prasības pieteikuma 55. punktā, ir skaidrs mērķis apstrīdēt faktu, ka ECB ir balstījusies uz diviem izņēmumiem, kuriem ir ļoti plašs politiskais un ģeogrāfiskais tvērums, lai gan prasītā informācija attiecoties uz ļoti konkrētu vienas bankas gadījumu. Līdz ar to ir jānoraida ECB arguments, ka otrais pamats šajā ziņā ir neiedarbīgs.
- 142 Visbeidzot ir jāatgādina, ka šī sprieduma 124. punktā ir konstatēts, ka attiecībā uz informāciju par ĀLP maksimālo apmēru, par faktiski piešķirto ĀLP summu un par sniegtajām garantijām otrais apstrīdētais lēmums nav juridiski pietiekami pamatots, ciktāl šī informācija ir ietverta ECB prezidentam 2017. gada 5. jūnijā adresētajā Spānijas Bankas vadītāja vēstulē *Emergency liquidity assistance*, ECB prezidentam 2017. gada 5. jūnijā adresētajā Spānijas Bankas vadītāja pavadvēstulē *Emergency liquidity assistance* un 2017. gada 5. jūnija [ECB] valdes priekšlikumā ECB Padomei *Emergency liquidity assistance request from Banco de España*. Tādējādi otrais pamats, ciktāl tas attiecas uz šo informāciju, nav neiedarbīgs.

143 Savukārt otrais pamats ir neiedarbīgs, ciktāl tas attiecas uz atteikumu piekļūt informācijai par ĀLP maksimālo apmēru, kas ietverta [ECB] Padomes 447. sanāksmes protokolā. Proti, tā kā, pirmkārt, šī sprieduma 114. punktā ir konstatēts, ka otrais apstrīdētais lēmums ir juridiski pietiekami pamatots attiecībā uz atteikumu piešķirt piekļuvi minētajai informācijai, ciktāl tā ir ietverta [ECB] Padomes 447. sanāksmes protokolā, un, otrkārt, prasītāja nav izvirzījusi pamatu, lai pēc būtības apstrīdētu to, ka ECB ir piemērojusi Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmo ievilkumu, ir jākonstatē, ka atteikumu piekļūt informācijai par ĀLP maksimālo apmēru, kas ietverta [ECB] Padomes 447. sanāksmes protokolā, šis izņēmums attaisno. Tomēr pilnības labad Vispārējā tiesa izvērtēs otrā pamata pamatotību arī attiecībā uz šo informāciju.

2. Par otrā pamata pamatotību

144 Otro pamatu būtībā veido divi iebildumi. Ar pirmo iebildumu prasītāja iebilst, ka ECB ir uzskatījusi, ka pieprasītā informācija ietilpst Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrajā un septītajā ievilkumā paredzēto izņēmumu piemērošanas jomā. Ar otro iebildumu prasītāja apstrīd, ka pieprasītās informācijas izpaušana, ciktāl tā attiecas vienīgi uz *Banco Popular* īpašo situāciju, apdraud monetārās politikas efektivitāti un finanšu stabilitāti.

a) Par pirmo iebildumu, kas attiecas uz to, ka pieprasītā informācija neietilpst Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrā un septītā ievilkuma piemērošanas jomā

145 Ar pirmo iebildumu prasītāja apgalvo, ka piekļuves tiesību izņēmumi ir jāinterpretē un jāpiemēro šauri, līdz ar to nav jāuzskata, ka pieteikums par piekļuvi informācijai, kas attiecas uz *Banco Popular*, ir jāinterpretē kā pieteikums, kas attiecas uz Savienības vai kādas dalībvalsts finanšu, monetāro vai ekonomikas politiku vai uz finanšu sistēmas stabilitāti Savienībā vai kādā dalībvalstī. Tādējādi minētā informācija neattiecoties uz Savienību vai kādu dalībvalsti, bet gan tikai uz konkrētas finanšu iestādes, proti, *Banco Popular*, likviditātes stāvokli. Turklāt tā attiecoties tikai uz ļoti precīzu laikposmu un uz ļoti konkrētu gadījumu. Tādējādi šī informācija attiecoties nevis uz Savienības vispārējo politiku, bet gan vienīgi uz *Banco Popular* īpašo situāciju.

146 Kā pamatoti apgalvo prasītāja, jau ir ticis nospriests, ka, tā kā izņēmumi no Lēmuma 2004/258 4. pantā paredzētajām piekļuves tiesībām ir atkāpe no piekļuves dokumentiem tiesībām, tie ir jāinterpretē un jāpiemēro šauri (spriedumi, 2012. gada 29. novembris, *Thesing un Bloomberg Finance/ECB*, T-590/10, nav publicēts, EU:T:2012:635, 41. punkts; 2018. gada 27. septembris, *Spiegel-Verlag Rudolf Augstein un Sauga/ECB*, T-116/17, nav publicēts, EU:T:2018:614, 22. punkts, un 2019. gada 12. marts, *De Masi un Varoufakis/ECB*, T-798/17, EU:T:2019:154, 17. punkts).

147 Lai arī ir taisnība, ka atkārtotā pieteikuma mērķis nebija iegūt piekļuvi informācijai, kas tieši attiecas uz Savienības vai kādas dalībvalsts monetāro politiku vai finanšu stabilitāti, no tā nevar secināt, ka informācija, ko ECB ir identificējusi kā nozīmīgu saistībā ar šo pieteikumu, faktiski aprobežojas ar *Banco Popular* īpašo situāciju.

148 Proti, gan no 2017. gada 11. augusta Lēmuma LS/PT/2017/66, gan no otrā apstrīdētā lēmuma izriet, ka informācija par ĀLP maksimālo apmēru, par faktiski piešķirto ĀLP summu un par sniegtajām garantijām iekļaujas ļoti specifiskā regulatīvā kontekstā, kas ir balstīts uz apsvērumiem par Savienības cenu stabilitāti, monetāro politiku un finanšu stabilitāti, līdz ar to šī informācija pēc sava rakstura noteikti pārsniedz vienas kredītiestādes konkrēto gadījumu.

- 149 Tādējādi, pirmkārt, attiecībā uz informāciju par ĀLP maksimālo apmēru un par faktiski piešķirto ĀLP summu 2017. gada 11. augusta Lēmumā LS/PT/2017/66 vispirms pietiekami detalizēti ir izklāstīts tiesiskais regulējums, kas piemērojams ĀLP piešķiršanai, nošķirot šāda kredīta veidu no standarta monetārajiem darījumiem. ECB it īpaši paskaidro, ka principā tikai valstu centrālās bankas saskaņā ar valsts tiesībām ir atbildīgas par ĀLP piešķiršanu. Turpinājumā tā norāda, ka ECB neapstiprina un nepieņem lēmumus par ĀLP piešķiršanu, bet ka saskaņā ar ECBS un ECB statūtu 14.4. pantu tās pilnvaras aprobežojas ar vērtējumu par to, vai ĀLP piešķiršana konkrētā gadījumā var traucēt Eurosistēmas mērķiem un uzdevumiem. Šajā ziņā ir norādīts, ka, lai īstenotu šīs pilnvaras, Eurosistēmai ir informācijas apmaiņas sistēma starp valstu centrālajām bankām un ECB. Visbeidzot ECB norāda, ka ĀLP maksimālā apmēra un faktiski piešķirtās ĀLP summas publiskošana *ex post* rada risku, ka tiek samazināta elastība, ar kādu valstu centrālās bankas var pielāgot ĀLP darījumu nākotnē iespējamu gadījumu īpašajiem apstākļiem. Proti, šāda publiskošana radītu cerības, ka ECB rīkosies tāpat arī nākotnē, pat ja tas nav pamatoti. Tas varētu izraisīt spekulatīvus apgalvojumus par tirgu, un tas ierobežotu ECB Padomes pilnvaras novērtēt, vai plānotais ĀLP darījums traucē Eurosistēmas mērķiem un uzdevumiem, jo tai būtu jāņem vērā arī publikācijas ietekme uz finanšu stabilitāti un galu galā uz monetāro politiku.
- 150 Otrajā apstrīdētajā lēmumā ir tieša atsauce uz ĀLP piešķiršanai piemērojamā tiesiskā regulējuma detalizētu aprakstu, kā izklāstīts šī sprieduma 149. punktā. Turpinājumā ECB paskaidro, ka valstu centrālo banku spēja risināt īslaicīgas kredītiestāžu problēmas likviditātes jomā ir būtisks faktors finanšu stabilitātei un monetārās politikas efektivitātes pamatnosacījums. Šajā ziņā tā atsauces uz sistēmiskajām sekām, kas sekoja *Banco Popular* noregulējumam un kas vājināja Spānijas finanšu tirgu, un skaidro, ka pieprasītās informācijas publicēšana varētu palielināt spriedzi attiecībā pret finanšu iestādēm vai izraisīt nepamatotus spekulatīvus apgalvojumus par *Banco Santander*. Turklāt šīs negatīvās sekas Spānijā, ņemot vērā to, ka tirgi savstarpēji ir ļoti cieši saistīti, varētu izraisīt kaitējošas sekas citās dalībvalstīs un – visbeidzot – apdraudēt visas Savienības finanšu stabilitāti. Otrajā apstrīdētajā lēmumā turklāt ir atsauce uz LESD 127. panta 5. punktu, kurā ir paredzēts, ka Eurosistēmai ir jāveicina finanšu sistēmas stabilitāte. Visbeidzot tā atkārti apsvērumus, kas norādīti 2017. gada 11. augusta Lēmumā LS/PT/2017/66 par informācijas par ĀLP maksimālo apmēru un par faktiski piešķirto ĀLP summu publicēšanu *ex post* un šādas publicēšanas ietekmi uz elastību, kādai ir jābūt valstu centrālajām bankām un ECB, pārvaldot ĀLP darījumus.
- 151 Otrkārt, attiecībā uz sniegtajām garantijām gan 2017. gada 11. augusta Lēmumā LS/PT/2017/66, gan otrajā apstrīdētajā lēmumā ir minēts, ka šīs informācijas publicēšana varētu samazināt ĀLP darījumu kā finanšu stabilitātes uzturēšanas instrumenta lietderīgo iedarbību. ECB uzskata, ka šādas publicēšanas sekas varētu būt tādas, ka kredītiestādes tiktu atturētas no dalības monetārās politikas standarta darījumos, un tas savukārt varētu satricināt transmisijas mehānismu, ar kuru tiek transponēta ECB monetārā politika. Informācijas par sniegtajām garantijām publicēšana turklāt varētu mazināt elastību, kādai ir jābūt valstu centrālajām bankām, lai efektīvi reaģētu uz likviditātes krīzēm, jo šāda publicēšana radītu cerības attiecībā pret garantiju veidu, kas varētu tikt akceptētas nākotnē. Taču esot būtiski, lai valstu centrālās bankas saglabātu elastību nolūkā ņemt vērā iespējamo garantiju plašo klāstu.
- 152 Ņemot vērā 2017. gada 11. augusta Lēmuma LS/PT/2017/66 un otrā apstrīdētā lēmuma saturu, ECB, vērsusi prasītājas uzmanību uz ĀLP piešķiršanai piemērojamo regulējumu un izskaidrojusi ECB lomu šajā ziņā, ir sniegusi pietiekamu informāciju, kas ļauj saprast, ka informācija par ĀLP maksimālo apmēru, par faktiski piešķirto ĀLP summu un par sniegtajām garantijām galvenokārt

tika iegūta un izmantota kontekstā, kurā noteicošās ir pārdomas, kas neaprobežojas ar *Banco Popular* īpašo situāciju, bet gan ir saistītas ar apsvērumiem attiecībā uz Savienības un Spānijas monetāro politiku un finanšu stabilitāti.

- 153 Proti, informācija par ĀLP maksimālo apmēru, par faktiski piešķirto ĀLP summu un par sniegtajām garantijām ir ietverta attiecīgajos četros dokumentos konkrēti nolūkā, lai ECB Padome novērtētu Spānijas Bankas iecerētā ĀLP darījuma savstarpējo iedarbību ar Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) mērķiem, kuros ietilpst arī monetārā politika un finanšu stabilitāte saskaņā ar LESD 127. panta 1., 2. un 5. punktu un ECBS un ECB statūtu 2. un 3. pantu. Citiem vārdiem sakot, šo dokumentu pastāvēšanas iemesls ir konkrēti tas, ka šī informācija ir saistīta ar apsvērumiem, kas pārsniedz *Banco Popular* īpašo situāciju. Kā pamatoti norāda ECB, informācija par ĀLP maksimālo apmēru un par faktiski piešķirto ĀLP summu atklāj ECB nostāju attiecībā uz ĀLP robežsummu, ko var piešķirt bez Savienības monetārās politikas mērķu apdraudējuma riska.
- 154 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāsecina, ka ECB nav pārkāpusi Lēmumā 2004/258 paredzēto piekļuves tiesību izņēmumu šaurās interpretācijas principu, uzskatot, ka informācija par ĀLP maksimālo apmēru, par faktiski piešķirto ĀLP summu un par sniegtajām garantijām ietilpst Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrajā un septītajā ievilkumā paredzēto izņēmumu piemērošanas jomā.
- 155 No tā izriet, ka otrā pamata pirmais iebildums ir jānoraida.

b) Par otro iebildumu, kas attiecas uz to, ka piekļuves atteikuma mērķis nav faktiski un konkrēti aizsargāt attiecīgās sabiedrības intereses

- 156 Ar otro iebildumu prasītāja iebilst, ka ECB ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā attiecībā uz jautājumu par to, vai pieprasītās informācijas izpaušana varētu konkrēti un faktiski kaitēt Savienības vai kādas dalībvalsts monetārās politikas efektivitātei un finanšu stabilitātei.
- 157 Kā pamatoti norāda prasītāja, ir jau ticis nospriests, ka ECB ir jāatzīst plaša rīcības brīvība, nosakot, vai ar atsevišķu Lēmumā 2004/258 minēto izņēmumu jomām saistīto dokumentu publiskošana var aizskart attiecīgās sabiedrības intereses.
- 158 Proti, attiecībā uz Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta otro un septīto ievilkumu šādas brīvības esamība ir tieši atzīta vairākos spriedumos, konkrēti, 2012. gada 29. novembra spriedumā *Thesing* un *Bloomberg Finance/ECB* (T-590/10, nav publicēts, EU:T:2012:635, 43. un 44. punkts), 2015. gada 4. jūnija spriedumā *Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein/ECB* (T-376/13, EU:T:2015:361, 53. punkts) un 2018. gada 27. septembra spriedumā *Spiegel-Verlag Rudolf Augstein* un *Sauga/ECB* (T-116/17, nav publicēts, EU:T:2018:614, 42. punkts).
- 159 Pirmkārt, šī plašā rīcības brīvība pēc analogijas ar judikatūru par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.) 4. panta 1. punkta a) apakšpunktu tika pamatota ar apsvērumu, saskaņā ar kuru ar Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunktu aizsargāto interešu īpaši sensitīvais un būtiskais raksturs kopsakarā ar tāda piekļuves atteikuma obligāto raksturu, kas saskaņā ar šo normu jāizsaka iestādei, ja dokumenta publiskošana aizskar šīs intereses, padara lēmumu, kurš jāpieņem iestādei, sarežģītu un delikātu un tas prasa īpašu piesardzības līmeni (spriedums, 2012. gada 29. novembris, *Thesing*

un *Bloomberg Finance/ECB*, T-590/10, nav publicēts, EU:T:2012:635, 44. punkts; pēc analogijas skat. arī spriedumus, 2007. gada 1. februāris, *Sison/Padome*, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 35. punkts; 2019. gada 27. novembris, *Izuzquiza* un *Semsrott/Frontex*, T-31/18, EU:T:2019:815, 64. punkts, un 2020. gada 25. novembris, *Bronckers/Komisija*, T-166/19, EU:T:2020:557, 34. punkts).

- 160 Otrkārt, ECB plašās rīcības brīvības esamības atzīšana ir pamatota arī ar to, ka Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā noteiktie kritēriji ir ļoti vispārīgi (spriedums, 2012. gada 29. novembris, *Thesing* un *Bloomberg Finance/ECB*, T-590/10, nav publicēts, EU:T:2012:635, 43. punkts; pēc analogijas skat. arī spriedumu, 2007. gada 1. februāris, *Sison/Padome*, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 36. punkts).
- 161 Saskaņā ar judikatūru tādas ECB rīcības brīvības atzīšanas sekas ir tādas, ka Savienības tiesas īstenotā tiesiskuma pārbaude šajā ziņā attiecas tikai uz to, ka tiek pārbaudīts, vai ir ievēroti procesuālie un pamatojuma noteikumi, ir izvērtēta faktu saturiskā precizitāte, kā arī vai nav pieļauta acīmredzama kļūda faktu novērtējumā un pilnvaru nepareiza izmantošana (skat. spriedumu, 2015. gada 4. jūnijs, *Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein/ECB*, T-376/13, EU:T:2015:361, 53. punkts un tajā minētā judikatūra; spriedums, 2019. gada 12. marts, *De Masi* un *Varoufakis/ECB*, T-798/17, EU:T:2019:154, 54. punkts).
- 162 Turklāt Savienības tiesas ierobežotās pārbaudes dēļ īpaši svarīga nozīme ir tam, lai ECB ievērotu pienākumu pietiekami pamatot savus lēmumus. Proti, tikai tad Savienības tiesa var pārbaudīt, vai ir pastāvējuši faktiskie un tiesiskie apstākļi, no kuriem ir atkarīga novērtējuma pilnvaru izmantošana (skat. spriedumu, 2015. gada 4. jūnijs, *Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein/ECB*, T-376/13, EU:T:2015:361, 54. punkts un tajā minētā judikatūra; spriedums, 2019. gada 12. marts, *De Masi* un *Varoufakis/ECB*, T-798/17, EU:T:2019:154, 54. punkts).
- 163 Šajā lietā ECB nevar pārmest, ka tā ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu, uzskatot, ka ĀLP maksimālā apmēra, faktiski piešķirtās ĀLP summas un sniegto garantiju izpaušana var reāli un konkrēti kaitēt Savienības vai kādas dalībvalsts monetārajai politikai un finanšu stabilitātei.
- 164 Ir jākonstatē, ka gan savā 2017. gada 11. augusta Lēmumā LS/PT/2017/66, gan otrajā apstrīdētajā lēmumā ECB ir pierādījusi precīzu cēloņsakarību starp attiecīgās informācijas iespējamo izpaušanu un konkrētu kaitējumu aizsargātajām sabiedriskajām interesēm.
- 165 Tādējādi attiecībā uz ĀLP maksimālo apmēru un faktiski piešķirto ĀLP summu ECB paskaidroja, ka minētās informācijas izpaušana varētu kaitēt Savienības finanšu stabilitātei un monetārajai politikai, jo, tā kā Spānijas tirgus pēc *Banco Popular* noregulējuma tika vājināts, šāda izpaušana varētu palielināt spriedzi attiecībā pret finanšu iestādēm un izraisīt nepamatotus spekulatīvus apgalvojumus par *Banco Santander* stāvokli. Šai negatīvajai ietekmei uz Spānijas tirgu varētu būt kaskādes veida iedarbība uz citu dalībvalstu tirgiem, un tas varētu negatīvi ietekmēt Savienības finanšu stabilitāti. Turklāt attiecīgās informācijas publicēšanas *ex post* rezultātā tiktu ievērojami samazināta valstu centrālo banku, kā arī ECB iespēja elastīgi pārvaldīt ĀLP darījumus nākotnē. Fakts, ka tirgus dalībnieki zina šos konkrētos datus, radītu cerības, ka tāda pati pieeja tiek izmantota gadījumos, kad tas nav pamatoti. Šīs cerības varētu arī likt tirgus dalībniekiem izteikt nepamatotus pieņēmumus, kas varētu kaitēt ECB Padomes pilnvarām izvērtēt, vai plānotais ĀLP darījums ir pretrunā Eurosistēmas mērķiem un uzdevumiem, jo tai būtu jāņem vērā arī attiecīgā darījuma parametru publicēšanas iespējamā ietekme uz finanšu stabilitāti un monetāro politiku nākotnē.

- 166 Savukārt attiecībā uz sniegtajām garantijām ECB paskaidroja, ka šī informācija ir spriedzes, ko izjūt kredītiestāde, rādītājs, jo šādas garantijas potenciāli ir garantijas, kas netiek uzskatītas par atbilstīgām monetārās politikas tradicionālo darījumu ietvaros. Šo datu iespējama publicēšana varētu atturēt kredītiestādes izmantot ĀLP vai pieprasīt to laikus, ja tās baidās būt neaizsargātas tirgū. Turklāt tirgus dalībniekiem varētu likties vilinoši lūgt papildu garantijas vai citas garantijas apmaiņā pret saviem darījumiem ar attiecīgo [kredit]iestādi vai arī tie varētu pārtraukt aizdot naudu šai iestādei, un tas būtu finanšu stabilitātes attiecīgajā dalībvalstī faktisks apdraudējums. Šīs informācijas izpaušana, pat ja tā notiktu *ex post*, varētu arī mazināt valstu centrālo banku iespēju elastīgi ņemt vērā iespējamo garantiju daudzveidību, jo zināšanas par pieeju, ko tās iepriekš ir ierosinājušas, radītu cerības attiecībā pret to garantiju veidu, kuru nākotnē varētu akceptēt. Tas mazinātu iespēju efektīvi reaģēt uz likviditātes problēmām nākotnē un kaitētu ĀLP kā finanšu stabilitātes saglabāšanas instrumenta efektivitātei.
- 167 Ir jākonstatē, ka prasītāja neizvirza konkrētus argumentus, vēl jo mazāk pierādījumus, kas var likt apšaubīt šī sprieduma 165. un 166. punktā izklāstītās ECB argumentācijas pamatotību. Atsaucoties tikai uz faktu, ka pieprasītā informācija esot saistīta vienīgi ar *Banco Popular* situāciju un attiecoties tikai uz īsu un noteiktu laikposmu, tā neapšaubā ECB argumentāciju, saskaņā ar kuru attiecīgās informācijas izpaušana varētu radīt sekas, kas kaitē Savienības finansiālajai stabilitātei un monetārajai politikai nākotnē.
- 168 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jākonstatē, ka ECB nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka informācijas par ĀLP maksimālo apmēru, par faktiski piešķirto ĀLP summu un par sniegtajām garantijām izpaušana konkrēti un faktiski apdraudētu sabiedrības intereses saistībā ar Savienības vai Spānijas monetāro politiku un finanšu stabilitāti.
- 169 No tā izriet, ka otrais iebildums un līdz ar to otrais pamats kopumā ir jānoraida.
- 170 Ņemot vērā, ka atteikums piešķirt piekļuvi informācijai par ĀLP maksimālo apmēru, par faktiski piešķirto ĀLP summu un par sniegtajām garantijām ir likumīgi balstīts uz Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta otro un septīto ievilkumu, šī sprieduma 124. punktā veiktais konstatējums, ka otrais apstrīdētais lēmums nav pietiekami juridiski pamatots, ciktāl tajā ir atteikta piekļuve minētajai informācijai, pamatojoties uz Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmo ievilkumu, ciktāl šī informācija ir iekļauta ECB prezidentam 2017. gada 5. jūnijā adresētajā Spānijas Bankas vadītāja vēstulē *Emergency liquidity assistance*, ECB prezidentam 2017. gada 5. jūnijā adresētajā Spānijas Bankas vadītāja pavadvēstulē *Emergency liquidity assistance* un 2017. gada 5. jūnija [ECB] valdes priekšlikumā ECB Padomei *Emergency liquidity assistance request from Banco de España*, nepamato apstrīdētā lēmuma atcelšanu šajā daļā.

E. Par pirmo pamatu, kas attiecas uz Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpumu apstrīdētajos lēmumos

- 171 Pirmo pamatu veido trīs iebildumi, kas attiecas, pirmkārt, uz to, ka ECB ir kļūdaini piemērojuši vispārējo konfidencialitātes prezumpciju, pamatojoties uz Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta c) apakšpunktu, otrkārt, uz to, ka nav izpildīti 2018. gada 19. jūnija spriedumā *Baumeister* (C-15/16, turpmāk tekstā – “spriedums *Baumeister*”, EU:C:2018:464) paredzētie nosacījumi, un, treškārt, uz to, ka ir piemērojamas Direktīvas 2013/36 53. panta 1. punkta trešajā daļā un Direktīvas 2014/59 84. panta 6. punktā paredzētās atkāpes no konfidencialitātes principa.

172 Pirms pirmajā pamatā izvirzīto argumentu izskatīšanas vispirms ir jāatgādina, ka ECB ir atsaukusies uz Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta c) apakšpunkta piemērošanu trijos apstrīdētajos lēmumos. Pirmajā apstrīdētajā lēmumā ECB atsauca uz minēto tiesību normu, lai atteiktu piekļuvi dokumentam, kas ietver pārskatu par noguldījumu dienas bilanci (pozitīvu vai negatīvu), proti, pārskatu par izņemtajām summām, par noguldījumiem un par informāciju par *Banco Popular* likviditātes seguma spēju no 2017. gada 3. aprīļa. Otrajā apstrīdētajā lēmumā ECB ir aizklājusi informāciju par *Banco Popular* likviditātes stāvokli un par tās kapitāla rādītājiem Spānijas Bankas vadītāja vēstulēs un [ECB] valdes priekšlikumā, konkrēti – pamatojoties uz Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta c) apakšpunktu. Trešajā apstrīdētajā lēmumā ir konkrēta atsauce uz minētās tiesību normas piemērošanu, lai atteiktu piekļuvi *FOLTF* novērtējumam un dokumentiem, kurus *Banco Popular* ir nosūtījusi ECB un Spānijas Bankai VUM ietvaros no 2017. gada 1. jūnija līdz 6. jūnijam.

173 Ir jāprecizē, ka otrajā apstrīdētajā lēmumā turklāt ir ietverts atteikums piekļūt citai informācijai, proti, informācijai par ĀLP maksimālo apmēru, par faktiski piešķirto ĀLP summu un par sniegtajām garantijām, kas nav pamatots ar Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta c) apakšpunktu. Kā tika konstatēts, izvērtējot otro pamatu, atteikums piekļūt šai informācijai ir likumīgi pamatots ar Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrā un septītā ievilkuma tiesību normām.

1. Par pirmo iebildumu, kas attiecas uz to, ka ECB ir kļūdaini piemērojusi vispārējo konfidencialitātes prezumpciju, pamatojoties uz Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta c) apakšpunktu

174 Ar pirmo iebildumu prasītāja apgalvo, ka trijos apstrīdētajos lēmumos ECB ir kļūdaini pamatojusies uz vispārējās konfidencialitātes prezumpcijas piemērošanu, lai atteiktu piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem. Tā uzskata, ka šāda prezumpcija, kas ir balstīta uz apstākli, ka pieprasītie dokumenti esot aizsargāti ar dienesta noslēpuma neizpaušanas pienākumu, kas ir noteikts Savienības iestādēm, šajā lietā nepastāv.

175 Lai gan prasītāja atzīst, ka judikatūrā ir pieļauta vispārējo konfidencialitātes prezumpciju piemērošana noteiktos gadījumos, tā norāda, ka šī judikatūra nevar tikt piemērota šajā lietā, jo pienākums glabāt dienesta noslēpumu ir piemērojams visām iestādēm saskaņā ar LESD 339. pantu tādējādi, ka tad, ja tiktu ievērots ECB domu gājiens, uz jebkuru Savienības iestādes dokumentu vienmēr attiektos vispārēja prezumpcija, kas ir konkrēti balstīta uz šo pienākumu. Tas laupītu jēgu Hartas 41. pantā paredzētajam pārskatāmības principam un tiesībām piekļūt dokumentiem.

176 ECB atbild, ka šajā lietā ir piemērojama vispārējā konfidencialitātes prezumpcija. Šajā ziņā tā atsauca uz Tiesas un Vispārējās tiesas judikatūru, kurā jau ir atzīta šādu prezumpciju pastāvēšana valsts atbalsta, koncentrācijas un aizliegto vienošanos jomā. ECB uzskata, ka šīs judikatūras pamatā esošā loģika, proti, nepieciešamība nodrošināt pareizu procedūru darbību šajās jomās un garantēt, ka to mērķi netiek apdraudēti, novēršot to, ka piekļuves tiesības tiek izmantotas, lai apietu īpašos noteikumus, kas paredz ierobežotu piekļuvi lietas materiāliem, attiecas arī uz prudenciālās uzraudzības jomu.

177 ECB apgalvo, ka atšķirībā no konkurences tiesību jomā pastāvošajām procedūrām, kuras sākas un beidzas ar lēmumu, tās īstenotā banku prudenciālā uzraudzība ir nepārtraukta. Tādējādi dažādie riski, ko izraisa prudenciālajai uzraudzībai pakļautās kredītiestādes, tiek novērtēti pastāvīgi, pamatojoties uz šo kredītiestāžu regulāri sniegto informāciju. Turklāt, lai gan vispārējās

konfidencialitātes prezumpcijas, kas ir pieļautas citās jomās, aizsargājot galvenokārt īpašo administratīvo procedūru integritāti, ECB konfidencialitātes pienākuma mērķis esot arī aizsargāt banku prudenciālās uzraudzības mehānisma darbību kopumā un līdz ar to finanšu tirgu stabilitāti.

- 178 Ņemot vērā šos apsvērumus, ECB uzskata, ka Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar šo tiesību normu tās prudenciālās uzraudzības lietām tiek sniegta aizsardzība, kas ir vismaz līdzvērtīga tai, kuru Tiesa ir atzinusi koncentrāciju kontroles jomā.
- 179 Šajā kontekstā ECB apstrīd prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru uz jebkuru Savienības iestādes dokumentu vienmēr attiecas pienākums glabāt dienesta noslēpumu tādēļ, ka LESD 339. pants ir piemērojams visām Savienības iestādēm. Tā uzskata, ka pienākums glabāt dienesta noslēpumu, kas tai ir noteikts, pildot tās prudenciālās uzraudzības uzdevumus, atspoguļo tās uzraudzības darbību īpašo raksturu. Šis pienākums turklāt esot skaidri ierobežots un specifisks piemērojamības personām ziņā. Līdz ar to tas atšķiroties no LESD 339. pantā paredzētā vispārējā pienākuma glabāt dienesta noslēpumu. Turklāt LESD 339. pantā un ECBS un ECB statūtu 37. pantā noteiktie dienesta noslēpuma neizpaušanas pienākumi izslēdzot nevis jebkuru izpaušanu, bet tikai konfidenciālas informācijas nepamatotu izpaušanu.
- 180 Vispirms ir jākonstatē, ka pirmais iebildums ir daļēji balstīts uz apstrīdēto lēmumu kļūdainu interpretāciju. Proti, lai gan prasītāja apgalvo, ka ar “visiem” apstrīdētajiem lēmumiem ir pārkāpts Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta c) apakšpunkts, jo šajos lēmumos ECB esot pamatojusi atteikumu piešķirt piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem, piemērojot vispārējo konfidencialitātes prezumpciju, patiesībā tikai pirmais un trešais apstrīdētais lēmums ir balstīts uz šādu prezumpciju, un to ECB apstiprināja tiesas sēdē.
- 181 Attiecībā uz otro apstrīdēto lēmumu, kā tas ir atgādināts šī sprieduma 172. punktā, tas ir balstīts uz Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta c) apakšpunktu, lai atteiktu piekļuvi informācijai par *Banco Popular* likviditātes stāvokli un par tās kapitāla rādītājiem. Kā ECB paskaidroja tiesas sēdē, tā vietā, lai piemērotu vispārēju prezumpciju nolūkā atteikt piekļuvi minētajai informācijai, tā veica konkrētu un individuālu pārbaudi attiecībā uz četriem dokumentiem, kuriem tā piešķīra daļēju piekļuvi, lai noteiktu, vai minēto informāciju aizsargā Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētais izņēmums. Šī pieeja atbilst judikatūrai, saskaņā ar kuru vispārējā konfidencialitātes prezumpcija ir tikai attiecīgajai Savienības iestādei vai struktūrai paredzēta iespēja; tā vienmēr var veikt attiecīgo dokumentu konkrētu un individuālu pārbaudi (spriedums, 2020. gada 22. janvāris, *PTC Therapeutics International/EMA*, C-175/18 P, EU:C:2020:23, 61. punkts).
- 182 Turpinājumā ir jāatgādina, ka judikatūra, kurā ir nostiprināta vispārējo konfidencialitātes prezumpciju esamība, ir balstīta uz to, ka Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā paredzētie izņēmumi no tiesībām piekļūt dokumentiem, ja dokumenti, uz kuriem attiecas piekļuves pieteikums, ietilpst īpašā Savienības tiesību jomā, nevar tikt interpretēti, neņemot vērā īpašos noteikumus, kas reglamentē piekļuvi šiem dokumentiem. Šīs vispārējās prezumpcijas tādējādi ļauj nodrošināt tiesisko regulējumu, kuriem ir atšķirīgi mērķi un kuros nav tieši paredzēta viena regulējuma pārākums pār otru, saskaņotu piemērošanu (skat. spriedumu, 2018. gada 19. septembris, *Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-Ouest* (Brestas osta)/Komisija, T-39/17, nav publicēts, EU:T:2018:560, 55. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 183 Vispārēju prezumpciju piemērošanu prasa galvenokārt imperatīva nepieciešamība nodrošināt pareizu attiecīgo procedūru norisi un garantēt to mērķu sasniegšanu. Tādējādi vispārējas prezumpcijas atzīšanu var pamatot ar to, ka piekļuve noteiktu procedūru dokumentiem nav savienojama ar šo procedūru pareizu norisi, un ar risku, ka tām tiks radīts kaitējums, pieņemot, ka vispārējas prezumpcijas ļauj nodrošināt procedūras norises integritāti, ierobežojot trešo personu iejaukšanos (skat. spriedumu, 2020. gada 28. maijs, *Campbell/Komisija*, T-701/18, EU:T:2020:224, 50. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 184 Turklāt, tā kā vispārējas prezumpcijas ir izņēmums no Savienības iestādes pienākuma konkrēti un individuāli izvērtēt katru dokumentu, uz kuru attiecas piekļuves pieteikums, un vispārīgāk – izņēmums no principa par sabiedrības iespējami plašāku piekļuvi Savienības iestāžu rīcībā esošajiem dokumentiem, tās ir jāinterpretē un jāpiemēro strikti (skat. spriedumu, 2018. gada 4. septembris, *ClientEarth/Komisija*, C-57/16 P, EU:C:2018:660, 80. punkts un tajā minētā judikatūra; spriedums, 2020. gada 28. maijs, *Campbell/Komisija*, T-701/18, EU:T:2020:224, 39. punkts).
- 185 Tieši ņemot vērā šos elementus, ir jāpārbauda, vai ECB ir pamatoti piemērojusi vispārējo konfidencialitātes prezumpciju, kas pamatota ar Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta c) apakšpunktu.
- 186 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jānorāda, ka Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta c) apakšpunktā ir paredzēts, ka ECB ir jāatsaka piekļuve dokumentam, ja iepazīšanās ar to var kaitēt tādas informācijas konfidencialitātes aizsardzībai, kas kā tāda ir aizsargāta “saskaņā ar Savienības tiesībām”.
- 187 Ņemot vērā Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta c) apakšpunkta formulējumu, ir jākonstatē, ka vispārējai konfidencialitātes prezumpcijai, kas pamatota ar šo tiesību normu, nebūtu skaidri un precīzi ierobežotas piemērošanas jomas.
- 188 Proti, attiecībā uz tādas informācijas konfidencialo raksturu, kas kā tāda ir aizsargājama, Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta c) apakšpunktam, atsaucoties uz Savienības tiesībām, nav precīza satura un tā piemērošana ir atkarīga no atsaucies uz citām Savienības tiesību normām, kas piemērojamas kontekstā, kādā dokumenti, kuriem tiek lūgta piekļuve, ir tikuši sagatavoti.
- 189 Tādējādi Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta c) apakšpunkts veido saikni starp sabiedrības piekļuves ECB dokumentiem regulējumu un dienesta noslēpuma neizpaušanas regulējumiem, kuriem ir pakļauta ECB un tās darbinieki saskaņā ar Savienības tiesībām, tādējādi paredzot nodrošināt, ka ECB ievēro savus dienesta noslēpuma neizpaušanas pienākumus arī saistībā ar pieteikumiem par piekļuvi tās dokumentiem.
- 190 Vispārējās konfidencialitātes prezumpcijas, kas ir balstīta uz tiesību normu, kuras piemērošanas joma nav skaidri ierobežota, atzīšana neatbilst tiesiskās drošības prasībām, kurš ir viens no vispārējiem Savienības tiesību principiem un kurā ir prasīts, lai tiesību normas būtu skaidras un precīzas un lai to sekas būtu paredzamas, lai attiecīgās personas varētu novērtēt savu juridisko situāciju un attiecības, ko regulē Savienības tiesības (spriedumi, 2019. gada 30. aprīlis, *Itālija/Padome (Vidusjūras zobenzivs zvejas kvota)*, C-611/17, EU:C:2019:332, 111. punkts; 2020. gada 25. novembris, *ACRE/Parlaments*, T-107/19, nav publicēts, EU:T:2020:560, 66. punkts, un 2020. gada 9. decembris, *Adraces/Komisija*, T-714/18, nav publicēts, EU:T:2020:591, 37. punkts). No šī principa izrietošo prasību ievērošana ir vēl jo vairāk svarīga, ja attiecīgās tiesību normas var nelabvēlīgi ietekmēt personas vai uzņēmumus (šajā nozīmē skat.

spriedumus, 2019. gada 30. aprīlis, Itālija/Padome (Vidusjūras zobenzivs zvejas kvota), C-611/17, EU:C:2019:332, 111. punkts, un 2020. gada 26. marts, *Hungeod* u.c., C-496/18 un C-497/18, EU:C:2020:240, 93. punkts un tajā minētā judikatūra). It īpaši minētais princips paredz, lai Savienības tiesiskais regulējums ļautu ieinteresētajām personām precīzi zināt saistību, ko tas tām uzliek, apjomu un lai šīs personas nepārprotami zinātu savas tiesības un pienākumus un spētu atbilstoši rīkoties (spriedums, 2009. gada 10. marts, *Heinrich*, C-345/06, EU:C:2009:140, 44. punkts).

- 191 Turklāt atzīt, ka pastāv vispārēja konfidencialitātes prezumpcija, kas ir balstīta uz tiesību normu, kuras piemērošanas joma nav skaidri ierobežota, būtu pretrunā šī sprieduma 184. punktā izklāstītajai judikatūrai, saskaņā ar kuru prezumpcijas, kas ir izņēmums no principa par sabiedrības iespējami plašāku piekļuvi, ir jāinterpretē šauri.
- 192 Otrkārt, vispārējās konfidencialitātes prezumpcijas, kas pamatota ar Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta c) apakšpunktu, atzīšana nevar būt savienojama ar pieeju, ko Tiesa ir ieteikusi spriedumā *Baumeister*.
- 193 Šajā spriedumā, kas pasludināts pēc to lēmumu pieņemšanas, kuri ir šī strīda priekšmets, Tiesa ir interpretējusi jēdzienu “konfidenciāla informācija”, kurš minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/39/EK (2004. gada 21. aprīlis), kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Padomes Direktīvas 85/611/EEK un 93/6/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/12/EK un atceļ Padomes Direktīvu 93/22/EEK (OV 2004, L 145, 1. lpp.), 54. pantā. Šajā ziņā ir jānorāda, ka ar Direktīvas 2004/39 54. pantu ir noteikts vispārīgs princips aizliegt izpaust kompetentu iestāžu rīcībā esošu informāciju un tajā ir izsmēļoši uzskaitīti konkrēti gadījumi, kuros šis vispārīgais aizliegums izņēmuma kārtā nerada šķēršļus tās nodošanai vai izmantošanai (spriedums *Baumeister*, 38. punkts).
- 194 Sprieduma *Baumeister* 46. punktā Tiesa ir nospriedusi, ka visa ar uzraudzītu uzņēmumu saistītā un tā kompetentajai iestādei nodotā informācija, kā arī visa šīs iestādes uzraudzības lietas materiālos atrodamā informācija, ieskaitot tās korespondenci ar citiem dienestiem, nav bez nosacījumiem uzskatāma par konfidenciālu informāciju, uz kuru attiecas Direktīvas 2004/39 54. pantā paredzētais dienesta noslēpuma glabāšanas pienākums. Turpretī Tiesas ieskatā šādai kvalifikācijai atbilst kompetento iestāžu rīcībā esoša informācija, kura, pirmām kārtām, nav publiska un, otrām kārtām, kuras atklāšana varētu apdraudēt tās fiziskās vai juridiskās personas intereses, kas to ir sniegusi, vai trešās personas intereses, kā arī ieguldījumu sabiedrību darbības uzraudzības sistēmas labu darbību.
- 195 Puses neapstrīd, ka Direktīvas 2004/39 54. panta interpretācija, ko Tiesa ir sniegusi spriedumā *Baumeister*, ir jāattiecinā uz šo lietu, ņemot vērā, ka minētā tiesību norma ir formulēta ļoti līdzīgi tiesību normām, uz kurām ECB šajā lietā ir atsaukusies kā uz “Savienības tiesībām” atbilstoši Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta c) apakšpunktam, proti, Direktīvas 2013/36 53. panta 1. punkta otrā daļa un Direktīvas 2014/59 84. panta 3. punkts. Proti, gan Direktīvas 2004/39 54. pantā, gan Direktīvas 2013/36 53. panta 1. punkta otrajā daļā un Direktīvas 2014/59 84. panta 3. punktā kompetentajām iestādēm ir noteikts aizliegums izpaust “konfidenciālu informāciju”, kas ir to rīcībā, izņemot, ja informācija ir kopsavilkuma vai apkopojuma formā tā, ka nav iespējams identificēt attiecīgās iestādes.
- 196 Tādējādi Direktīvas 2013/36 53. panta 1. punkta otrās daļas un Direktīvas 2014/59 84. panta 3. punkta piemērošana nozīmē, ka ECB pārbauda, vai ir izpildīti abi spriedumā *Baumeister* minētie nosacījumi attiecībā uz jebkādu informāciju, kurai tiek lūgta piekļuve. Ja šie nosacījumi

faktiski ir izpildīti, ECB ir jāatsaka piekļuve attiecīgajai informācijai. Attiecīgās tiesību normas nepieļauj nekādu rīcības brīvību šajā ziņā, kā Tiesa to ir apstiprinājusi sprieduma *Baumeister* 43. punktā. Lai to izdarītu, ir obligāti jāveic katras attiecīgās informācijas konkrēts un individuāls vērtējums, ko nevar apiet, piemērojot vispārējo konfidencialitātes prezumpciju.

- 197 Treškārt, ir jāatgādina, ka Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētais izņēmums ir tā dēvētais “absolūtais” izņēmums. Atšķirībā no izņēmumiem, kuru piemērošana prasa attiecīgo interešu izsvēršanu, absolūta izņēmuma piemērošana ir obligāta, jo attiecīgā dokumenta izpaušana sabiedrībai var kaitēt ar minēto tiesību normu aizsargātajām interesēm.
- 198 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru vispārējās prezumpcijas piemērošana neizslēdz iespēju pierādīt, ka uz attiecīgo dokumentu, kura publiskošana ir pieprasīta, minētā prezumpcija neattiecas vai ka pastāv sevišķas sabiedrības intereses, kas pamato dokumenta publiskošanu atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta teikuma pēdējai daļai (spriedums, 2010. gada 29. jūnijs, Komisija/*Technische Glaswerke Ilmenau*, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 62. punkts; skat. arī spriedumus, 2017. gada 11. maijs, *Zviedrija/Komisija*, C-562/14 P, EU:C:2017:356, 46. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2020. gada 28. maijs, *Campbell/Komisija*, T-701/18, EU:T:2020:224, 37. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 199 Tas, ka vispārējo prezumpciju saskaņā ar šī sprieduma 198. punktā minēto judikatūru var atspēkot, pierādot sevišķas sabiedrības intereses, ir pretrunā faktam, ka Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētais izņēmums ir tā dēvētais “absolūtais” izņēmums un tāpēc neparedz samērošanu ar šādām sevišķām interesēm.
- 200 Tāpat ir jāatgādina, kā tas ir izklāstīts šī sprieduma 181. punktā, ka vispārējā konfidencialitātes prezumpcija ir tikai attiecīgajai Savienības iestādei vai struktūrai paredzēta iespēja un tā vienmēr var veikt attiecīgo dokumentu konkrētu un individuālu pārbaudi (spriedums, 2020. gada 22. janvāris, *PTC Therapeutics International/EMA*, C-175/18 P, EU:C:2020:23, 61. punkts).
- 201 Šajā lietā, kā ECB apgalvo iebildumu raksta 94. punktā un ņemot vērā šī sprieduma 228., 271. un 302. punktā izdarītos konstatējumus, neatkarīgi no tā, vai vispārējā prezumpcija tiek vai netiek piemērota informācijai, kurai piekļuve tika atteikta pirmajā un trešajā apstrīdētajā lēmumā, šī informācija katrā ziņā ir “konfidenciāla informācija”, uz kuru attiecas Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta c) apakšpunkta piemērošana.
- 202 No tā izriet, ka neatkarīgi no pirmā pamata pirmā iebilduma pārbaudes iznākuma ar to nevar apstrīdēt pirmā un trešā apstrīdētā lēmuma tiesiskumu, jo, ņemot vērā pirmā pamata otrā un trešā iebilduma noraidīšanu, uz attiecīgo informāciju tomēr attiecas Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētais izņēmums.
- 203 Līdz ar to, pat pieņemot, ka ECB pirmajā un trešajā apstrīdētajā lēmumā ir vēlējusies kļūdaini piemērot vispārējo konfidencialitātes prezumpciju, pirmā pamata pirmais iebildums ir jānoraida kā neiedarbīgs.

2. Par otro iebildumu, kas attiecas uz to, ka pieprasītā informācija nav konfidenciāla informācija

- 204 Ar otro iebildumu prasītāja, pirmkārt, iebilst, ka ECB ir atteikusi piekļuvi informācijai, kas ietilpst publiski pieejamas informācijas jomā. Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka ECB neesot juridiski pietiekami precizējusi kaitējumu, ko piekļuve pieprasītajiem dokumentiem varētu nodarīt gan *Banco Popular* un *Banco Santander* komerciālajām interesēm, gan prudenciālās uzraudzības sistēmas pienācīgai darbībai.
- 205 Ar šiem argumentiem būtībā tiek izvirzīts jautājums, vai pieprasītie dokumenti satur konfidenciālu informāciju Direktīvas 2013/36 53. panta 1. punkta otrās daļas un Direktīvas 2014/59 84. panta 3. punkta izpratnē.
- 206 Tādējādi ir jāpārbauda, vai pieprasītie dokumenti satur konfidenciālu informāciju, proti, informāciju, kura, pirmkārt, nav publiska un, otrkārt, kuras atklāšana varētu apdraudēt tās fiziskās vai juridiskās personas intereses, kas to ir sniegusi, kā arī prudenciālās uzraudzības sistēmas labu darbību (pēc analogijas skat. spriedumu *Baumeister*, 46. punkts). Šie abi nosacījumi tiks izvērtēti secīgi.

a) Par pieprasītās informācijas publisko raksturu

- 207 Prasības pieteikumā prasītāja apgalvo, ka tirgū jau bija zināma lielākā daļa informācijas par *Banco Popular* noregulējumu kopsavilkuma vai netiešā veidā, jo, pirmkārt, informācija bija publicēta presē un, otrkārt, kotētajām bankām ir jāievēro daudzi pārskatāmības pienākumi. Tādējādi prasītāja uzskata, ka tirgū jau bija zināms, ka *Banco Popular* ir skārušas likviditātes problēmas, kas noveda pie tās noregulējuma. Tā uzskata, ka, paskaidrojot noregulējuma apstākļus, netiktu mainīta uztvere tirgū par to, kas notika.
- 208 Apsvērumos par Komisijas un *Banco Santander* iestāšanos lietā prasītāja atsauca uz daudziem rakstiem presē un iesniedz vairākus rakstus, kas attiecas uz *Banco Popular* ĀLP pieprasījumu un tās likviditātes stāvokli, kuri pierādot, ka šie dati ir publiski pieejami.
- 209 Šajos pašos apsvērumos prasītāja būtībā norāda, ka pati *Banco Santander* neuzskata pieprasīto informāciju par konfidenciālu. Šajā ziņā prasītāja apgalvo, ka *Banco Popular* savos gada pārskatos un ceturkšņa pārskatos ir publicējusi atsevišķus datus par īstermiņa rādītājiem un ka tā ir arī publicējusi aizdevumu/noguldījumu rādītāju, kas ir viens no tās likviditātes rādītājiem. Turklāt *Asociación Española de Banca* (Spānijas Banku apvienība; turpmāk tekstā – “AEB”) ik mēnesi esot publicējusi katras bankas finanšu bilanci, kurā ir norādīts noguldījumu līmenis un aizdevumu līmenis. Šie dati ļaujot aprēķināt aizdevumu/noguldījumu rādītāju. Prasītājas ieskatā *Banco Santander* nepaskaidro, kāpēc šie dati var būt publiski pieejami, lai gan citiem likviditātes rādītājiem, kuriem tā ir lūgusi piekļuvi, esot jāpaliek konfidenciāliem.
- 210 ECB uzskata, ka šie apgalvojumi ir nepieņemami vai vismaz nepamatoti. Tā apstrīd, ka informācija, kurai tā atteica piekļuvi, pamatojoties uz Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta c) apakšpunktu, apstrīdēto lēmumu pieņemšanas brīdī ietilpa publiski pieejamas informācijas jomā. Turklāt tā apgalvo, ka prasītājai nav izdevies identificēt informāciju, uz kuru tā atsauca savos apgalvojumos.

- 211 Atbildot uz ECB apgalvojumiem, prasītāja precizēja savus argumentus un iesniedza vairāk dokumentu to pamatojumam. Tādējādi, pirmkārt, attiecībā uz dokumentiem, uz kuriem attiecas trešais apstrīdētais lēmums, prasītāja atsauca uz pielikumu, kurā ir ietverti presē publicēti raksti, kuros ir minēta *Banco Popular* 2017. gada 6. jūnijā ECB nosūtītās vēstules esamība un saturs. Otrkārt, attiecībā uz dokumentiem, “kuri attiecas uz *Banco Popular* likviditāti”, kas ir pirmā apstrīdētā lēmuma priekšmets, prasītāja norāda, ka šī informācija tika publiskota vai nu *Banco Popular* gada un ceturkšņa pārskatos, vai *AEB*, kurai *Banco Popular* piederēja, ietvaros, gaidot tās publicēšanu. Šajā ziņā prasītāja atsauca uz dokumentiem, kurus tā pievienoja saviem apsvērumiem par Komisijas iestāšanās rakstu. Treškārt, attiecībā uz datiem par ĀLP piešķiršanu, kas ir otrā apstrīdētā lēmuma priekšmets, prasītāja atsauca uz pielikumiem, kurus tā iesniedza kopā ar saviem apsvērumiem par Komisijas un *Banco Santander* iestāšanās rakstiem, un pievienoja citus presē publicētus rakstus, kuri, pēc tās domām, apstiprina šo datu publisko raksturu.
- 212 Pirmām kārtām, ir jānorāda, ka ECB nav atsaukusies uz Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzēto izņēmumu, lai pamatotu savu atteikumu piešķirt piekļuvi informācijai par ĀLP maksimālo apmēru, par faktiski piešķirto ĀLP summu un par sniegtajām garantijām (šajā ziņā skat. šī sprieduma 89. punktu). Ciktāl prasītājas apgalvojumi saistībā ar šo iebildumu attiecas uz šo informāciju, tie ir jānoraida kā neiedarbīgi.
- 213 Otrām kārtām, ir jāatgādina, ka saskaņā ar iedibināto judikatūru atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 21. pantam un Reglamenta 76. panta d) punktam prasības pieteikumā lietas ierosināšanai ir jānorāda izvirzīto pamatu kopsavilkums. Šai norādei ir jābūt pietiekami skaidrai un precīzai, lai ļautu atbildētājam sagatavot savu aizstāvību un Vispārējai tiesai lemt par prasību, attiecīgā gadījumā nepieprasot citu papildu informāciju. Tādējādi prasības pieteikumā ir skaidri jānorāda pamati, ar kuriem ir pamatota prasība, un tādēļ abstrakta pamatu nosaukšana vien neatbilst Reglamenta prasībām. Analogiskas prasības ir piemērojamas tad, ja arguments ir izvirzīts kāda pamata pamatojumam (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2018. gada 7. jūnijs, *Winkler/Komisija*, T-369/17, nav publicēts, EU:T:2018:334, 53. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2020. gada 13. maijs, *Peek & Cloppenburg/EUIPO – Peek & Cloppenburg* (“Peek & Cloppenburg”), T-446/18, nav publicēts, EU:T:2020:187, 29. punkts).
- 214 Kaut arī atsevišķos jautājumos prasības pieteikumu var pamatot un papildināt, atsaucoties uz noteiktām tam pievienoto materiālu rindkopām, vispārēja atsauce uz citiem dokumentiem, pat ja tie ir pievienoti prasības pieteikumam, nevar kompensēt galveno juridisko argumentu neesamību, kam atbilstoši iepriekš minētajām tiesību normām ir jābūt ietvertiem prasības pieteikumā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 11. septembris, *MasterCard u.c./Komisija*, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, 40. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 215 Tādējādi Vispārējai tiesai nav pienākuma pielikumos meklēt un identificēt pamatus un argumentus, ko tā varētu uzskatīt par tādiem, kuri veido prasības pamatojumu, jo pielikumi izmantojami vienīgi pierādīšanas un tehniskos nolūkos (skat. spriedumu, 2007. gada 17. septembris, *Microsoft/Komisija*, T-201/04, EU:T:2007:289, 94. punkts un tajā minētā judikatūra; spriedums, 2021. gada 24. februāris, *Universität Koblenz-Landau/EACEA*, T-606/18, nav publicēts, EU:T:2021:105, 61. punkts).
- 216 Ņemot vērā šo judikatūru, ir jākonstatē, ka prasītājas apgalvojumi nav pietiekami, lai pamatoti apšaubītu ECB apgalvojumu, ka apstrīdēto lēmumu pieņemšanas brīdī pieprasītā informācija neietilpa publiski pieejamas informācijas jomā. Proti, prasītāja nav iesniegusi nevienu konkrētu pierādījumu, kas varētu pamatot tās apgalvojumus, tādēļ Vispārējā tiesa nevar pārbaudīt to

pareizību. Tādējādi prasītāja savos rakstveida apsvērumos nav norādījusi precīzu informāciju, ko tā uzskata par publiski pieejamu, un tikai vispārīgi atsaucas apmēram uz desmit pielikumiem, kas kopā veido vairāk nekā 1000 lappušu. Prasītāja nenorāda precīzus fragmentus pielikumos, kas ļautu pierādīt, ka kāda no pieprasītās informācijas apstrīdēto lēmumu pieņemšanas brīdī bija publiski pieejama.

- 217 Trešām kārtām, ir jānorāda, kā to pamatoti apgalvo ECB, ka tai nav pienākuma uzraudzīt attiecīgo kredītiestāžu, kompetento valsts iestāžu vai preses iniciatīvas publiskot informāciju.
- 218 Tādējādi 2019. gada 19. decembra sprieduma *ECB/Espírito Santo Financial (Portugal)* (C-442/18 P, EU:C:2019:1117) 56. punktā Tiesa būtībā ir norādījusi, ka uz atsevišķas informācijas konfidencialitāti var atsaukties, ja ECB šo informāciju nav publiskojusi, un apstāklis, ka trešās personas ir publicējušas aptuvenu informāciju, pats par sevi nerada ECB pienākumu paziņot šo informāciju. Līdz ar to, pat ja prasītājas minētie raksti presē saturēja informāciju, kas būtiski tuvinājās pieprasītajos dokumentos ietvertajai informācijai, šis apstāklis nerada ECB pienākumu sniegt tiem piekļuvi.
- 219 Turklāt dokumenta neatļautas izpaušanas sekas nevar būt tādas, ka sabiedrībai tiek darīts pieejams dokuments, uz kuru attiecas kāds no Lēmuma 2004/258 4. pantā paredzētajiem izņēmumiem (pēc analogijas skat. spriedumu, 2013. gada 25. oktobris, *Beninca/Komisija*, T-561/12, nav publicēts, EU:T:2013:558, 55. punkts).
- 220 Ceturtām kārtām, pieprasīto dokumentu teksts ļauj secināt, ka tajos ietverta informāciju zina tikai ierobežots personu skaits, un tādējādi tā nav publiski pieejama (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2006. gada 30. maijs, *Bank Austria Creditanstalt/Komisija*, T-198/03, EU:T:2006:136, 71. punkts).
- 221 Tādējādi, pirmkārt, attiecībā uz *FOLTF* novērtējumu, lasot tā pilno versiju, var konstatēt, ka fragmenti, kuriem tika atteikta piekļuve, galvenokārt satur finanšu informāciju par *Banco Popular* kapitāla un likviditātes stāvokli dažas nedēļas pirms *FOLTF* novērtējuma sagatavošanas. Kā ECB apstiprināja tiesas sēdē, runa ir par datiem, kurus regulāri vai parasti nublicē ne attiecīgā kredītiestāde, ne valsts centrālā banka vai ECB, bet tā drīzāk ir informācija, kura tika īpaši meklēta, lai novērtētu, vai kredītiestāde, kas tiek uzraudzīta, turpina atbilst Direktīvā 2013/36 paredzētajiem atļauju piešķiršanas nosacījumiem.
- 222 Otrkārt, attiecībā uz vēstuli, ko *Banco Popular* 2017. gada 6. jūnijā nosūtīja ECB, ir jākonstatē, ka prasītāja apstiprina – pat ja šīs vēstules esamība, kā arī tās saturs ir minēts rakstos presē, ko tā ir iesniegusi, šis norādes ir ļoti vispārīgas un neatklāj datus, ko minētā vēstule satur.
- 223 Treškārt, attiecībā uz dokumentu, kas ir pirmā apstrīdētā lēmuma priekšmets, proti, pārskatu par *Banco Popular* noguldījumu dienas bilanci no 2017. gada 3. aprīļa, ir jākonstatē, ka ECB minētajā lēmumā paskaidro, ka šajā dokumentā ir ietverta informācija, kas tai parasti netiek paziņota, bet ka izņēmuma kārtā tā sāka apkopot šo informāciju 2017. gada 3. aprīlī. ECB piebilst, ka šis dokuments tika sagatavots *Banco Popular* prudenciālās uzraudzības kontekstā, lai sagatavotu *FOLTF* novērtējumu.
- 224 Nekas prasītājas argumentācijā neļauj secināt, ka šī ECB izņēmuma kārtā apkopotā informācija bija publiski pieejama pirmā apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī. Prasītāja vienīgi apgalvo, ka *Banco Popular* un *AEB* ir publiskojušas atsevišķus datus, kas ļauj aprēķināt “*Banco Popular*

likviditātes rādītājus”. Tā norāda, ka tai rodas jautājums, kāpēc “citi rādītāji, kuriem [tā] lūdz piekļuvi, ir konfidenciāli”. Tā vietā, lai pierādītu, ka informācija, kurai tā vēlas gūt piekļuvi, ir publiski pieejama, prasītāja drīzāk apstiprina, ka šī informācija nav publiski pieejama.

- 225 Ceturtkārt, attiecībā uz informāciju, kurai ECB otrajā apstrīdētajā lēmumā ir atteikusi piekļuvi, pamatojoties uz Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta c) apakšpunktu, proti, informāciju par *Banco Popular* likviditātes stāvokli un par tās kapitāla rādītājiem, ir jākonstatē, ka trīs dokumenti, kuros ir ietverta šī informācija, ir paredzēti iekšējai lietošanai ECB Padomē notiekošo apspriežu ietvaros. Lidz ar to šie trīs dokumenti pēc to rakstura ir paredzēti tam, lai tos zinātu tikai ierobežots personu skaits.
- 226 Piektām kārtām, prasītāja nevar arī izvirzīt kā argumentu apgalvojumu, ka *Banco Santander* pati ir atzinusi, ka pieprasītā informācija nav konfidenciāla, jo saziņā ar iestādēm *Banco Santander* iebilda tikai pret atsevišķas konkrētas informācijas izpaušanu, kas varētu kaitēt tās komerciālajām interesēm, proti, datiem par tās klientiem, noregulējuma shēmas sekām attiecībā uz kopuzņēmuma līgumiem, kā arī ar 2017. gada 6. jūnija *Banco Popular* saistītu juridisko risku uzskaites politikas detaļām un novērtējumu.
- 227 Proti, kā tiesas sēdē apstiprināja *Banco Santander*, saziņa, uz kuru tā atsaucas, notika VNV procedūru par piekļuvi dokumentiem ietvaros un neattiecas uz informāciju, kas ir ECB rīcībā un ko tā izmanto. Turklāt pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, *Banco Santander* savā iestāšanās rakstā tieši norāda, ka tā uzskata, ka šajā lietā pieprasītā informācija bija konfidenciāla apstrīdēto lēmumu pieņemšanas brīdī.
- 228 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāsecina, ka neviens no lietas materiāliem neļauj secināt, ka informācija, kurai tika atteikta piekļuve, pamatojoties uz Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta c) apakšpunktu, apstrīdēto lēmumu pieņemšanas brīdī ietilpa publiski pieejamas informācijas jomā.

b) Par tās fiziskās vai juridiskās personas, kas ir sniegusi pieprasīto informāciju, interešu vai trešās personas interešu apdraudējuma risku vai prudenciālās uzraudzības sistēmas pienācīgas darbības apdraudējuma risku

- 229 Otrais nosacījums, ko Tiesa ir izvirzījusi spriedumā *Baumeister*, lai atzītu atsevišķas informācijas konfidenciālo raksturu, ir pārbaude par to, vai tās izpaušana var apdraudēt tās fiziskās vai juridiskās personas intereses, kas to ir sniegusi, vai trešās personas intereses, kā arī prudenciālās uzraudzības un noregulējuma sistēmas labu darbību (spriedums *Baumeister*, 46. punkts). Prasītājas izvirzītie argumenti attiecībā uz šo nosacījumu ir sadalīti divās daļās.

1) Par pirmo daļu, kas attiecas uz to, ka pieprasīto dokumentu izpaušana neapdraud tās personas, kura ir sniegusi tajos ietvertu informāciju, intereses vai trešās personas intereses

- 230 Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka, ņemot vērā pieprasītās informācijas raksturu, tās izpaušana nevarētu ievērojami ietekmēt ne *Banco Popular*, ne *Banco Santander* komerciālās intereses.
- 231 Šajā ziņā prasītāja vispirms konstatē, ka attiecīgā informācija attiecas uz pagātņi. Taču saskaņā ar prasības pieteikumam pievienoto ekonomisko ziņojumu tirgum un finanšu tirgu iestādēm nozīmīgi esot tikai pašreizējie un nākotnes dati. Ņemot vērā finanšu nozares īpatnības, kurā informācija tiek nodota ātri un tirgus dalībnieki ātri izdara secinājumus no tā, ko tie uzskata par

- nozīmīgu informāciju, informācija ātri novecojot un līdz ar to kļūstot nelietderīga tirgum. Prasītāja uzskata, ka tieši tā tas ir attiecībā uz informāciju par *Banco Popular* sniegtajām garantijām, likviditātes stāvokli un kapitāla rādītājiem un tās maksātspēju vai maksātspējas iespējamību. Pat ja šī informācija parasti esot sensitīva komerciālā ziņā, prasītāja apgalvo, ka tā vairs neesot nozīmīga finanšu tirgum vai konkurentiem, jo tā bija aktuāla pirms *Banco Popular* noregulējuma un tādējādi vairs neatspoguļo tās pašreizējo situāciju. Tādējādi visa informācija pirms noregulējuma esot kļuvusi vēsturiska un to nevarot uzskatīt par konfidenciālu.
- 232 Prasītāja arī apgalvo, ka judikatūrā ir izmantota kazuistiska pieeja, lai novērtētu informācijas vēsturisko raksturu. Lai gan spriedumā *Baumeister* ir iedibināta atspēkojama prezumpcija par atsevišķas informācijas, kura ir vairāk nekā piecus gadus veca, vēsturisko raksturu, no šī sprieduma nevar secināt, ka informāciju, kam ir mazāk par pieciem gadiem, nekādā ziņā nevar kvalificēt kā vēsturisku informāciju.
- 233 Visupirms ir jāatgādina, ka atbilstoši pastāvīgai judikatūrai prasībā atcelt tiesību aktu, pamatojoties uz LESD 263. pantu, Savienības akta likumība ir jāvērtē, ņemot vērā faktiskos un tiesiskos apstākļus, kas pastāv akta pieņemšanas brīdī (skat. spriedumus, 2021. gada 28. janvāris, *Qualcomm* un *Qualcomm Europe*/Komisija, C-466/19 P, EU:C:2021:76, 82. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2015. gada 4. jūnijs, *Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein* /ECB, T-376/13, EU:T:2015:361, 84. punkts un tajā minētā judikatūra; šajā nozīmē skat. arī spriedumu *Baumeister*, 50. punkts). Kā pamatoti norāda *Banco Santander*, datums, kas Vispārējai tiesai ir jāņem vērā, lai izvērtētu ECB atteikuma piešķirt piekļuvi pieprasītajai informācijai likumību, ir apstrīdēto lēmumu pieņemšanas datums, proti, 2017. gada 7. novembris.
- 234 Līdz ar to prasītājas apgalvojums, ka pieprasītā informācija vairs neesot nozīmīga finanšu tirgum vai konkurentiem, jo tā nāk no laika pirms *Banco Popular* noregulējuma un tādējādi vairs neatspoguļo tās pašreizējo situāciju, nevar tikt atbalstīts.
- 235 Turpinājumā ir jākonstatē, ka Tiesa sprieduma *Baumeister* 54. punktā ir norādījusi, ka tad, ja informācija, kas ir varējusi būt komercnoslēpums noteiktajā laikā, ir piecus vai vairāk gadus veca, laika notecējuma dēļ tā principā tiek uzskatīta par vēsturisku un par tādu, kas šī iemesla dēļ ir zaudējusi savu slepeno raksturu, ja vien izņēmuma kārtā lietas dalībnieks, kurš atsaucas uz šādu raksturu, nepierāda, ka, neraugoties uz šīs informācijas vecumu, tā joprojām satur būtiskas ziņas par tā vai attiecīgo trešo personu komerciālo stāvokli.
- 236 Šajā ziņā *Banco Santander* norāda – un citi lietas dalībnieki to nav apstrīdējuši –, ka pieprasītā informācija galvenokārt attiecas uz laikposmu tieši pirms noregulējuma un atsevišķos gadījumos uz 2017. gada sākumu.
- 237 Līdz ar to apstrīdēto lēmumu pieņemšanas brīdī pieprasītā informācija bija ne vairāk kā dažus mēnešus veca un tātad, ņemot vērā šī sprieduma 233. un 235. punktā minētos kritērijus, to nevarēja uzskatīt par vēsturisku informāciju.
- 238 Šo konstatējumu nevar atspēkot prasītājas arguments, ka spriedumā *Baumeister* neviens elements nenorāda uz to, ka informāciju, kam ir mazāk par pieciem gadiem, nekādā veidā nevar kvalificēt kā vēsturisku informāciju, un esot nepieciešams izvērtēt katru gadījumu atsevišķi. It īpaši tādā gadījumā kā šajā lietā, kad pieprasītā informācija attiecas uz tādas kredītiestādes komerciālo stāvokli, kas ir pakļauta noregulējuma shēmai, prasītāja norāda, ka šī informācija pēc noregulējuma instrumenta pieņemšanas ir automātiski kļuvusi vēsturiska.

- 239 Nav pieļaujams, ka noregulējuma shēmas pieņemšana rada jaunu prezumpciju, saskaņā ar kuru informācija par noregulējamās kredītiestādes komerciālo stāvokli automātiski kļūst vēsturiska. Ar šādu pieeju principā tiktu izslēgta Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta c) apakšpunktā, lasot to kopsakarā ar Direktīvas 2013/36 53. panta 1. punkta otro daļu un Direktīvas 2014/59 84. panta 3. punktu, paredzētā izņēmuma piemērošana.
- 240 Kā pamatoti norāda ECB, Komisija un *Banco Santander*, *Banco Popular* turpināja savu darbību *Banco Santander* grupas sastāvā pēc 2017. gada 7. jūnija un līdz pat 2018. gada 28. aprīlim, kas ir datums, kad tā apvienojās ar *Banco Santander*, kura to iegādājās.
- 241 Proti, viens no iemesliem, kādēļ VNV nolēma pieņemt noregulējuma shēmu attiecībā uz *Banco Popular*, bija nodrošināt tās kritiski svarīgo funkciju turpinātību atbilstoši Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punkta a) apakšpunktam. Tādējādi pārdošana *Banco Santander* ļāva *Banco Popular* turpināt darbību parastos tirgus apstākļos kā *Santander* grupas dalībnieci.
- 242 No tā izriet, ka ECB varēja pamatoti uzskatīt, ka *Banco Santander* noguldījumu dienas bilances izpaušana no 2017. gada 3. aprīļa, *Banco Popular* likviditātes stāvokļa un tās kapitāla rādītāju izpaušana, informācijas par *Banco Popular* stāvokli tirgū, kā arī tās aktīvu un pasīvu izpaušana, kā arī novērtējuma par *Banco Popular* stāvokļa ietekmi uz tās meitasuzņēmuma *Banco Popular Portugal* finansējumu un darbības struktūru izpaušana apstrīdēto lēmumu pieņemšanas brīdī varēja nodarīt kaitējumu *Banco Popular* vai tās mātesuzņēmuma interesēm, neraugoties uz noregulējuma instrumenta piemērošanu.
- 243 Otrkārt, prasītāja būtībā apgalvo, ka ECB nav izdevies pierādīt, ka pieprasītās informācijas izpaušana varētu konkrēti un faktiski kaitēt *Banco Santander* un *Banco Popular* komerciālajām interesēm. Prasītāja šajā ziņā uzskata, ka apstrīdēto lēmumu pamatojums ir ļoti vispārīgs un varētu attiekties uz jebkuru banku. Tā arī norāda, ka ECB nav patiešām ņēmusi vērā nedz *Banco Popular* noregulējumu, nedz situācijas ārkārtas raksturu.
- 244 Šajā ziņā vispirms ir jākonstatē, ka prasītāja nav formāli izvirzījusi pamatu saistībā ar pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu. Lasot prasītājas dokumentus, drīzāk šķiet, ka tā nepiekrīt ECB izvirzītajam pamatojumam.
- 245 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka pienākums norādīt pamatojumu ir būtiska formas prasība, kura ir jānošķir no jautājuma par pamatojuma pamatotību, kas savukārt attiecas uz strīdīgā akta tiesiskumu pēc būtības. Lēmuma pamatojumu veido formāla to motīvu izklāstīšana, uz kuriem šis lēmums ir balstīts. Ja šajos motīvos ir pieļautas kļūdas, tās attiecas uz lēmuma likumību pēc būtības, nevis tā pamatojumu, kas var būt pietiekams, pat izklāstot kļūdainus motīvus. Līdz ar to iebildumiem un argumentiem ar mērķi apstrīdēt tiesību akta pamatotību nav nozīmes saistībā ar prasījumu pamatu par pamatojuma neesamību vai nepietiekamu pamatojumu (skat. spriedumus, 2017. gada 30. maijs, *Safa Nicu Sepahan*/Padome, C-45/15 P, EU:C:2017:402, 85. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2020. gada 29. aprīlis, *Tilly-Sabco*/Padome un Komisija, T-707/18, nav publicēts, EU:T:2020:160, 103. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 246 Pirmajā apstrīdētajā lēmumā ECB norāda, ka pieprasītā dokumenta izpaušana izraisītu sekas, kas kaitē attiecīgajai kredītiestādei, jo tā vairs nevarētu paļauties uz to, ka informācija, ko tā ir sniegusi ECB, lai pēdējā minētā veiktu tās prudenciālo uzraudzību, paliek konfidenciāla. Šajā lēmumā ir arī precizēts, ka šis konfidencialitātes regulējums ir piemērojams, neraugoties uz faktu, ka bankai ir piemērota noregulējuma shēma.

- 247 Otrajā apstrīdētajā lēmumā ECB attiecībā uz informāciju par *Banco Popular* likviditātes stāvokli un par tās kapitāla rādītājiem paskaidroja, ka tās izpaušana mudinātu tirgus dalībniekus izteikt spekulatīvus apgalvojumus par *Banco Santander* likviditātes stāvokli un tās finansējuma vajadzībām un tas savukārt varētu izraisīt nepamatotu finansējuma spiedienu.
- 248 Trešajā apstrīdētajā lēmumā ECB konstatēja, ka pieprasītā informācija attiecas, pirmkārt, uz *Banco Santander* komerciālo stāvokli tirgū un, otrkārt, uz tās aktīviem un pasīviem un ka šīs informācijas izpaušana varētu negatīvi ietekmēt *Banco Popular* un *Banco Santander* komerciālās intereses. It īpaši ECB uzskata, ka novērtējums par *Banco Popular* stāvokļa ietekmi uz tās meitasuzņēmuma *Banco Popular Portugal* finansējumu un darbības struktūru ir sensitīvs komerciālā ziņā un varētu izraisīt nepamatotu spekulatīvus apgalvojumu izteikšanu par grupas finansiālo un likviditātes stāvokli. Minētajā lēmumā turklāt ir minēts, ka dienesta noslēpuma neizpaušanas regulējums ir piemērojams neatkarīgi no fakta, ka bankai ir piemērots noregulējums.
- 249 Līdz ar to ECB varēja pamatoti uzskatīt, ka informācija, kurai piekļuvi tā atteica, pamatojoties uz Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta c) apakšpunktu, apstrīdēto lēmumu pieņemšanas brīdī varēja konkrēti un faktiski apdraudēt *Banco Popular* vai *Banco Santander* intereses. Tas, ka apstrīdētajos lēmumos ir ietverts tikai ļoti īss pamatojums jautājumam par to, kāpēc šāds apdraudējums varēja tikt prezumēts, neraugoties uz noregulējuma instrumenta piemērošanu *Banco Popular*, nemaina šo konstatējumu.
- 250 Ņemot vērā iepriekš minēto, pirmā daļa par to, ka pieprasītās informācijas izpaušana neradītu kaitējumu *Banco Popular* vai *Banco Santander* interesēm, ir jānoraida.
- 2) *Par otro daļu, kas attiecas uz to, ka pieprasīto dokumentu izpaušana neapdraud prudenciālās uzraudzības sistēmas pienācīgu darbību*
- 251 Pirms tiek sākts prasītājas izvirzīto argumentu vērtējums, ir jāatgādina šī sprieduma 157.–162. punktā izklāstītie apsvērumi.
- 252 Kā pamatoti apgalvo Komisija, judikatūra, saskaņā ar kuru ECB ir plaša rīcības brīvība, lai noteiktu, vai atsevišķas informācijas izpaušana varētu kaitēt Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētajām sabiedrības interesēm, ir jāattiecina uz vērtējumu, kas ECB ir jāveic, piemērojot spriedumā *Baumeister* izvirzīto otro nosacījumu. Prudenciālās uzraudzības un noregulējuma sistēmas pienācīgas darbības apdraudējuma riska novērtējums faktiski atbilst sabiedrības interešu apdraudējuma riska novērtējumam.
- 253 Turklāt saskaņā ar šī sprieduma 159. punktā atgādināto judikatūru ECB vērtējums par to, vai atsevišķu dokumentu izpaušana apdraud prudenciālās uzraudzības un noregulējuma sistēmas pienācīgas darbības aizsardzību, ir sarežģīts un delikāts, kas prasa īpašu piesardzības līmeni.
- 254 Turklāt kritēriji, kurus Tiesa ir noteikusi spriedumā *Baumeister*, lai novērtētu ieguldījumu sabiedrību darbības uzraudzības sistēmas pienācīgas darbības apdraudējumu, kas pēc analogijas ir piemērojami prudenciālās uzraudzības un noregulējuma kontekstā, ir ļoti vispārīgi, kā tas ir prasīts šī sprieduma 160. punktā minētajā judikatūrā.
- 255 No tā izriet, pirmkārt, ka likumības pārbaude, kas Vispārējai tiesai ir jāveic šajā kontekstā, aprobežojas ar pārbaudi, kas paredzēta šī sprieduma 161. punktā minētajā judikatūrā, un, otrkārt, ka ECB pienākuma juridiski pietiekami pamatot savus lēmumus ievērošanai principā ir vēl jo būtiskāka nozīme (šajā ziņā skat. šī sprieduma 162. punktu).

- 256 Šajā lietā ECB pirmajā apstrīdētajā lēmumā ir norādījusi, ka dokuments, kas satur informāciju par *Banco Popular* noguldījumu dienas bilanci, ietilpst administratīvās lietas par *Banco Popular* pastāvīgo uzraudzību materiālos, kā arī galīgajā vērtējumā par *Banco Popular* maksātnespēju vai maksātnespējas iespējamību.
- 257 Otrajā apstrīdētajā lēmumā ECB ir norādījusi, ka prasītāja nav apstrīdējusi 2017. gada 11. augusta Lēmumā LS/PT/2017/66 veikto analīzi, saskaņā ar kuru 2017. gada 5. jūnija dokuments *Emergency liquidity assistance request from Banco de España* satur informāciju par *Banco Popular* likviditātes stāvokli un tās kapitāla rādītājiem. Pēc tam tā paskaidroja, ka šo informāciju tai ir iesniegusi *Banco Popular* nepārtrauktās prudenciālās uzraudzības kontekstā.
- 258 Attiecībā uz *FOLTF* novērtējuma pilno versiju, kā arī uz *Banco Popular* iesniegto dokumentāciju konkrēti par tās kapitāla stāvokli, tās likviditātes stāvokli un citiem tās pastāvīgās atļaujas [saņemšanas] nosacījumiem ECB trešajā apstrīdētajā lēmumā ir paskaidrojusi, ka šie dokumenti ietilpst administratīvajās lietās, kas saistītas ar nepārtraukto prudenciālo uzraudzību un *FOLTF* novērtējumu. ECB ieskatā šīs administratīvās lietas ir saistītas ar ECB kā kompetentās uzraudzības iestādes uzdevumu, kuri ir paredzēti Regulā Nr. 1024/2013, izpildi.
- 259 Trijos apstrīdētajos lēmumos ECB turklāt ir norādījusi, ka, pildot tai ar Regulu Nr. 1024/2013 uzticētos uzdevumus, tai ir saistoši dienesta noslēpuma neizpaušanas pienākumi. Šajā kontekstā tā ir precizējusi piemērojamās tiesību normas, kā arī šī dienesta noslēpuma neizpaušanas pienākuma saturu un ir norādījusi, ka atkāpes no šī pienākuma glabāt dienesta noslēpumu šajā lietā nav piemērojamas.
- 260 ECB no tā secināja, ka konfidenciālas informācijas, kas iegūta prudenciālās uzraudzības rezultātā, izpaušana var kaitēt gan tieši skartajai kredītiestādei, gan banku sistēmai kopumā, jo bankas vairs nevarētu paļauties uz to, ka informācija, ko tās ir sniegušas ECB prudenciālās uzraudzības ietvaros, saglabā savu konfidenciālo raksturu.
- 261 Pirmajā un trešajā apstrīdētajā lēmumā ECB šajā kontekstā ir atsaukusies uz 1985. gada 11. decembra spriedumu *Hillenius* (110/84, EU:C:1985:495, 27. punkts) un uz 2014. gada 12. novembra spriedumu *Altmann u.c.* (C-140/13, EU:C:2014:2362, 31.–33. punkts). ECB tajos ir arī norādījusi, ka ar noregulējumu netika grozīts *Banco Popular* uzraugāmās iestādes statuss un ka līdz ar to attiecībā uz to joprojām bija piemērojams konfidencialitātes regulējums.
- 262 Tādējādi ECB sniedza skaidrojumu par aizsardzības nepieciešamību, uz ko tā atsaucās, norādot, ka pieprasīto dokumentu izpaušana kaitētu tostarp banku sistēmai kopumā.
- 263 Prasītājas argumenti neatspēko šos secinājumus.
- 264 Pirmkārt, prasītājas arguments, ka pamatojums esot vispārīgs un balstīts uz stereotipiem, ir jānoraida. Šajā ziņā ir jāņem vērā, ka var būt neiespējams norādīt iemeslus, kas pamato piekļuves atteikumu katram dokumentam, šajā gadījumā – katram dokumentā ietvertās informācijas elementam, neizpaužot šī dokumenta saturu vai būtisku tā daļu, tādējādi laupot izņēmumam tā galveno mērķi. Šajā lietā, tā kā uz pieprasīto dokumentu attiecas izņēmumi saistībā ar sabiedrības interesēm attiecībā uz prudenciālās uzraudzības un noregulējuma sistēmas pienācīgu darbību, pieprasītā dokumenta satura pilnīgāka un detalizētāka atklāšana var apdraudēt informācijas konfidencialitāti, kura būtu jāpatur slepenībā (pēc analogijas skat. spriedumu, 2005. gada 26. aprīlis, *Sison/Padome*, T-110/03, T-150/03 un T-405/03, EU:T:2005:143, 84. punkts).

- 265 Otrkārt, ir jānoraida arguments par to, ka tādas informācijas kā likviditātes rādītāju izpaušana nekādā gadījumā neradītu precedentu, saskaņā ar kuru šāda veida informācija nākotnē tiktu atklāta tirgum, jo *Banco Popular* noregulējumam bija izņēmuma raksturs.
- 266 Prasītājam nav izdevies apšaubīt ECB vērtējumu, saskaņā ar kuru atsevišķas informācijas izpaušana varētu apdraudēt starp ECB un uzraudzītajām iestādēm pastāvošo savstarpējo uzticību, kas ir nepieciešama prudenciālās uzraudzības mehānismam. Šajā ziņā tam, ka bankas noregulējumam ir izņēmuma raksturs un ka ECB atsevišķu informāciju ir apkopojusi tikai izņēmuma gadījumos, nav nekādas ietekmes uz risku, ka citas iestādes vairs nevar paļauties uz to, ka informācija, kuru tās nākotnē var sniegt ECB prudenciālās uzraudzības ietvaros, saglabās savu konfidenciālo raksturu.
- 267 Turklāt saskaņā ar judikatūru Savienības iestāde var balstīties uz tirgus dalībnieku iespējamo rīcību un uz šīs rīcības ietekmi uz intervenci nākotnē (pēc analogijas skat. spriedumu, 2015. gada 4. jūnijs, *Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein/ECB*, T-376/13, EU:T:2015:361, 78. punkts).
- 268 Līdz ar to ECB varēja pamatoti balstīties uz tirgus dalībnieku spekulācijas risku, kas balstīts uz datiem par *Banco Popular* likviditātes stāvokli pirms tās noregulējuma, ja šos datus saprātīgi paredzamā veidā var uzskatīt par informāciju, kas var izraisīt spekulatīvu rīcību un tādējādi apdraudēt prudenciālās uzraudzības un noregulējuma sistēmas pienācīgu darbību.
- 269 Pamatojoties uz iepriekš minētajiem apsvērumiem, ir jāuzskata, ka prasītājam nav izdevies pierādīt, ka ECB ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka pieprasīto dokumentu izpaušana var apdraudēt prudenciālās uzraudzības un noregulējuma sistēmas pienācīgu darbību.
- 270 Līdz ar to otrā daļa par to, ka pieprasītās informācijas izpaušana neapdraud prudenciālās uzraudzības un noregulējuma sistēmas pienācīgu darbību, ir jānoraida.
- 271 Tādējādi ir jāsecina, ka pieprasītie dokumenti, kuriem piekļuvi ECB ir atteikusi, pamatojoties uz Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta c) apakšpunktu, satur konfidenciālu informāciju Direktīvas 2013/36 53. panta 1. punkta otrās daļas un Direktīvas 2014/59 84. panta 3. punkta izpratnē.

3. Par trešo iebildumu, kas attiecas uz to, ka Direktīvas 2013/36 53. panta 1. punkta trešajā daļā un Direktīvas 2014/59 84. panta 6. punktā paredzētās atkāpes ir piemērojamas pieprasītajiem dokumentiem

- 272 Ar trešo iebildumu prasītāja apgalvo, ka ar Direktīvas 2013/36 53. panta 1. punkta trešās daļas un Direktīvas 2014/59 84. panta 6. punkta tiesību normām ECB tiek atļauts sniegt piekļuvi dokumentiem, kas lūgti tiesvedībā vai tiesvedības vajadzībām. It īpaši no minēto tiesību normu teleoloģiskās interpretācijas izrietot, ka izņēmums saistībā ar konfidencialitāti pastāv, ja piekļuve pieprasītajiem dokumentiem ir nepieciešama, lai īstenotu tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā tiesvedībā, kas ir saistīta ar Savienības iestādes vai struktūras rīcību.
- 273 Prasītāja piebilst, ka saskaņā ar judikatūru informācijas konfidencialitātes rakstura izvērtēšanai ir jāsamēro tiesiskās intereses, kas nepieļauj šo izpaušanu, un vispārējās intereses. Šīs lietas īpatnības, proti, tas, ka iepriekšējie *Banco Popular* akcionāri vēlas uzzināt apstākļus, kādos notika *Banco Popular* noregulējums, pamatojot pieprasītās informācijas izpaušanu. Šajā ziņā prasītāja uzskata, ka ir būtiski ņemt vērā faktu, ka tā Vispārējā tiesā ir cēlusi prasību atcelt tiesību aktu (reģistrēta ar

numuru T-628/17) par noregulējuma shēmu un prasību par ārpuslīgumisko atbildību (reģistrēta ar numuru T-714/17). Šajā lietā pieprasītās informācijas vienīgais mērķis esot tikt izmantotai kā pierādījumiem abās šajās prasībās.

- 274 Prasītāja uzsver, ka tai it īpaši ir jāzina par likviditātes problēmām, kas esot novedušas pie *Banco Popular* noregulējuma, bet ka gan *FOLTF* novērtējumam, gan noregulējuma shēmai šajā ziņā tika piemērota cenzūra. Piekļuve šiem datiem tai ļautu iesniegt pierādījumus, lai pamatotu savu argumentu, saskaņā ar kuru *Banco Popular* likviditātes stāvoklis nebija pietiekami smags, lai tiktu pieņemts lēmums par tās noregulējumu, un saskaņā ar kuru visas likviditātes problēmas bija saistītas ar VNV priekšsēdētājas paziņojumiem.
- 275 ECB, kuru atbalsta Komisija un *Banco Santander*, apstrīd prasītājas argumentus.
- 276 Šajā ziņā vispirms ir jānorāda, ka Tiesa 2018. gada 13. septembra sprieduma *Buccioni* (C-594/16, turpmāk tekstā – “spriedums *Buccioni*”, EU:C:2018:717) 30. punktā ir norādījusi, ka konkrētie gadījumi, kuros Direktīvas 2013/36 53. panta 1. punktā noteiktais vispārējais princips, ar ko ir aizliegts izpaust kompetentu iestāžu rīcībā esošu informāciju, izņēmuma kārtā nerada šķērslī tās nodošanai vai izmantošanai, ir izsmeļoši uzskaitīti šajā direktīvā. Turklāt šī paša sprieduma 37. punktā Tiesa ir precizējusi, ka Direktīvā 2013/36 paredzētie izņēmumi no vispārīgā aizlieguma izpaust konfidenciālu informāciju ir jāinterpretē šauri.
- 277 Šie paši apsvērumi pēc analogijas ir piemērojami izņēmumam no izpaušanas aizlieguma, kas noteikts Direktīvas 2014/59 84. panta 6. punktā.
- 278 Prasītājas argumenti ir jāizvērtē, ņemot vērā šos principus.
- 279 Pirmkārt, runājot par Direktīvas 2013/36 53. panta 1. punkta trešo daļu, šajā tiesību normā ir paredzēts, ka tad, ja kredītiestādi atzīst par bankrotējušu vai ja to likvidē piespiedu kārtā, konfidenciālu informāciju, kas neattiecas uz trešām personām, kuras iesaistītas mēģinājumos kredītiestādi glābt, var izpaust civillietu vai komerclietu tiesvedībā.
- 280 Šajā lietā, kā pamatoti norāda ECB, *Banco Popular* netika atzīta par bankrotējušu, tāpat kā netika noteikta tās likvidācija piespiedu kārtā. Tieši pretēji, no noregulējuma shēmas izriet, ka tās mērķis tostarp bija *Banco Popular* darbības nodošana *Banco Santander*. Šī nodošana ļāva *Banco Popular* turpināt darbību parastos tirgus apstākļos kā *Santander* grupas dalībnieci.
- 281 Turklāt no Regulas Nr. 806/2014 izriet, ka tieši ar mērķi novērst likvidāciju saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru Regulā Nr. 806/2014 ir paredzēta noregulējuma instrumenta piemērošana vienībai, kas kļūst maksātnespējīga.
- 282 Tādējādi pirms lēmuma par noregulējuma darbību pieņemšanas, vērtējot Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzēto nosacījumu par to, lai noregulējums būtu sabiedrības interesēs, VNV ir it īpaši jāizvērtē, vai priekšroka ir dodama maksātnespējīgas vienības noregulējumam, nevis tās likvidācijai. Šajā ziņā Regulas Nr. 806/2014 58. apsvērumā ir norādīts, ka gadījumā, ja vienības, kas kļūst maksātnespējīga, likvidācija saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru varētu apdraudēt finanšu stabilitāti, pārtraukt būtisku pakalpojumu sniegšanu un ietekmēt noguldītāju aizsardzību, noregulējuma instrumentu piemērošana ir sabiedrības interesēs.

- 283 Turklāt pēc lēmuma par noregulējuma pasākuma pieņemšanas saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 15. panta 1. punkta g) apakšpunktu, 20. panta 16. punktu un 76. panta 1. punkta e) apakšpunktu neatkarīga eksperta vērtējumā ir jāsalīdzina faktiskais režīms, kas ir piemērots akcionāriem un kreditoriem noregulējuma ietvaros, un režīms, kas viņiem būtu ticis piemērots, ja vienībai būtu piemērota parastā maksātspējas procedūra brīdī, kad tika pieņemts lēmums par noregulējuma darbību. Ja tiek konstatēts, ka akcionāriem un kreditoriem prasījumu atlīdzības summa noregulējuma ietvaros ir mazāka par summu, kādu tie būtu saņēmuši parastās maksātspējas procedūras gadījumā, tiem principā vajadzētu būt tiesībām saņemt kompensāciju.
- 284 Ņemot vērā šos apstākļus, ir jāsecina, ka bankrota raksturs un mērķi būtiski atšķiras no noregulējuma rakstura un mērķiem un ka Direktīvas 2013/36 53. panta 1. punkta trešās daļas piemērošana pēc analogijas noregulējamai vienībai ir izslēgta.
- 285 Šāda minētās tiesību normas piemērošana pēc analogijas būtu pretrunā šī sprieduma 276. punktā atgādinātajiem principiem, saskaņā ar kuriem Direktīvā 2013/36 paredzētās atkāpes no vispārīgā aizlieguma izpaust konfidenciālu informāciju ir paredzētas izsmeloši un tās ir jāinterpretē šauri.
- 286 No tā izriet, ka Direktīvas 2013/36 53. panta 1. punkta trešajā daļā paredzētā atkāpe šajā lietā nav piemērojama.
- 287 Otrkārt, runājot par Direktīvas 2014/59 84. panta 6. punktā paredzēto atkāpi no dienesta noslēpuma glabāšanas principa, šajā tiesību normā ir paredzēts, ka tā ir piemērojama, neskarot valsts tiesību normas attiecībā uz informācijas atklāšanu tiesas procesa vajadzībām krimināllietās un civillietās.
- 288 Kā pamatoti norāda ECB, prasītāja nav atsaukusies ne uz vienu valsts tiesību normu, kurā būtu prasīta pieprasīto dokumentu izpaušana.
- 289 Turklāt Direktīvas 2014/59 84. panta 6. punkts attiecas uz konfidenciālas informācijas izpaušanu izņēmuma kārtā valsts procedūru ietvaros. Prasītāja nenoliedz, ka tās piekļuves pieteikumi tika pamatoti ar tās nodomu celt prasību Vispārējā tiesā.
- 290 Līdz ar to Direktīvas 2014/59 84. panta 6. punktā paredzētā atkāpe šajā lietā nav piemērojama.
- 291 Šie secinājumi nevar tikt atspēkoti ar prasītājas argumentiem.
- 292 Pirmkārt, prasītājas arguments, saskaņā ar kuru konfidencialitātes noteikums nav piemērojams, ja [piekļuves] pieteikuma iesniedzējs iesniedz precīzas un saskaņotas norādes, kuras ļauj loģiski pieņemt, ka [pieprasītā informācija] ir nozīmīga notiekošas vai ierosināmas civillietas vai komerclietas tiesvedības vajadzībām, ir jānoraida. Prasītāja atsauca uz spriedumu *Buccioni*, lai pamatotu šo argumentu. Jānorāda, ka atšķirībā no šīs lietas lieta, kurā tika pasludināts spriedums *Buccioni*, attiecās uz kredītiestādi, kurai tika piemērota likvidācija piespiedu kārtā (spriedums *Buccioni*, 17. punkts). Kā ir izklāstīts šī sprieduma 281.–285. punktā, Direktīvas 2013/36 53. panta 1. punkta trešā daļa nevar tikt piemērota plaši, nepārkāpjot atkāpju no konfidencialitātes principa šauras interpretācijas principu, kuru Tiesa pati ir atgādinājusi sprieduma *Buccioni* 37. punktā.
- 293 Katrā ziņā spriedumā *Buccioni* ieteiktā pieeja nav attiecināma uz šo lietu. Proti, minētā sprieduma 38. un 40. punktā ir norādīts, ka pieteikuma par piekļuvi konfidenciālai informācijai iesniedzējam ir jāizvirza precīzas un saskaņotas norādes, kuras ļauj loģiski pieņemt, ka tā ir nozīmīga notiekošas

vai ierosināmas civillietas vai komerclietas tiesvedības vajadzībām, kuras priekšmets pieteicējam ir konkrēti jāidentificē. Šāda pieeja izraisītu Lēmuma 2004/258 6. panta, kurā ir paredzēts, ka pieteikuma iesniedzējam nav pienākuma pamatot savu pieteikumu, piemērošanu *contra legem*. Tas, ka nepastāv pienākums pierādīt jebkāda veida interesi pieprasīt piekļuvi dokumentam, ir viens no regulējumu par piekļuvi dokumentiem stūrakmeņiem, kas saskaņā ar pastāvīgo judikatūru nepieļauj atšķirīgu attieksmi pret piekļuves pieprasītājiem atkarībā no viņu īpašajām interesēm vai vajadzībām (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2005. gada 26. aprīlis, *Sison/Padome*, T-110/03, T-150/03 un T-405/03, EU:T:2005:143, 50.–56. punkts, un 2006. gada 6. jūlijs, *Franchet un Byk/Komisija*, T-391/03 un T-70/04, EU:T:2006:190, 82. punkts).

- 294 Turklāt, kā pamatoti apgalvo ECB, ja dokuments tiek izpausts pēc pieteikuma, kas iesniegts saskaņā ar regulējumu par sabiedrības piekļuvi dokumentiem, tas kļūst par publiski pieejamu *erga omnes*. Taču spriedumā *Buccioni* Tiesa nosprieda, ka, ievērojot šī sprieduma 38. punktā izklāstītos nosacījumus, kompetentās iestādes var izpaust konfidenciālu informāciju notiekošas vai ierosināmas civillietas vai komerclietas tiesvedības vajadzībām, “ārpus kuras attiecīgā informācija nedrīkst tikt izmantota”. Lēmumā 2004/258, it īpaši tā 9. pantā, kas attiecas uz piekļuvi pēc pieteikuma iesniegšanas, tomēr nav paredzēta iespēja piešķirt sabiedrības loceklim piekļuvi dokumentam, vienlaikus nosakot viņam pienākumu neizpaust šo dokumentu citām personām. Šāda iespēja būtu pretrunā minētā lēmuma būtībai un loģikai, jo, ja ir piemērojami šī paša lēmuma 4. pantā paredzētie piekļuves tiesību izņēmumi, piekļuve šim dokumentam vienkārši tiek atteikta (pēc analogijas skat. rīkojumu, 2013. gada 7. marts, *Henkel un Henkel France/Komisija*, T-64/12, nav publicēts, EU:T:2013:116, 47. punkts).
- 295 Otrkārt, prasītājas pakārtoti izvirzītajā argumentā par to, lai Vispārējā tiesa tai piešķir piekļuvi attiecīgajiem dokumentiem, prasītājai apņēmoties ievērot konfidencialitāti, papildus tam, ka šis arguments ir pretrunā šī sprieduma 293. punktā atgādinātajiem apsvērumiem, kas saistīti ar regulējumu par sabiedrības piekļuvi dokumentiem raksturu, nav ņemts vērā arī fakts, ka Reglamenta 104. pantā ir paredzēts, ka dokumentu, kuram piekļuvi ir atteikusi kāda iestāde un kurš ir bijis pamatā pierādījumu savākšanas pasākumam, nedara zināmu pārējiem lietas dalībniekiem. Šī noteikuma mērķis ir izvairīties no tā, ka prasība Vispārējā tiesā zaudē priekšmetu tā iemesla dēļ, ka attiecīgais dokuments tiek darīts zināms piekļuves pieteikuma iesniedzējam (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2007. gada 1. februāris, *Sison/Padome*, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 39. punkts). Turklāt piekļuve, apņēmoties ievērot konfidencialitāti, ko piedāvā prasītāja, ir viens no Reglamentā paredzētajiem līdzekļiem, kas ļauj iesniegt un izmantot informāciju, kas ir Vispārējā tiesā notiekošas tiesvedības lietas dalībnieka rīcībā, šīs pašas tiesvedības ietvaros.
- 296 Treškārt, prasītāja nevar apgalvot – tas, ka dažas atkāpes no konfidencialitātes principa ir piemērojamas valsts tiesās notiekošo tiesvedību dēļ, neliedz piemērot šīs atkāpes šajā tiesvedībā Vispārējā tiesā, kas, pēc tās domām, radot absurdu situāciju, kurā valsts tiesas var piekļūt Savienības iestāžu dokumentiem, lai gan Vispārējā tiesa to nevar. Proti, pirmām kārtām, šī sprieduma 295. punktā izklāstīto iemeslu dēļ piekļuves dokumentiem procedūrā Vispārējai tiesai nav jāizdod rīkojums par dokumenta izpaušanu prasītājam, kuram šī piekļuve ir tikusi atteikta. Otrām kārtām, lai gan pierādījumu iegūšanas regulējums Savienības tiesās atšķiras no regulējuma valsts tiesās, šis regulējums tomēr ir pilnīgs. No vienas puses, Reglamenta 89. un nākamajos pantos ir paredzēts, ka Vispārējā tiesa strīdā var lūgt vai uzdot vienam lietas dalībniekam iesniegt kādu dokumentu. No otras puses, Vispārējā tiesa, pamatojoties uz Eiropas Savienības Tiesas statūtu 24. pantu, var lūgt iestādēm un struktūrām, kas nav puses attiecīgajā lietā, darīt zināmu visu informāciju, ko Tiesa atzīst par vajadzīgu tiesvedības nolūkā. Pretēji tam, ko apgalvo prasītāja,

Vispārējai tiesai, tāpat kā valsts tiesām, ir visi nepieciešamie līdzekļi, lai iegūtu piekļuvi dokumentiem, kas izriet no prudenciālās uzraudzības, un lai veiktu izmeklēšanu lietā, kas tai ir nodota izskatīšanai šajā jomā.

- 297 Ceturtkārt, judikatūra, kuru prasītāja min prasības pieteikuma 38. un 39. punktā, lai pamatotu savu argumentu, saskaņā ar kuru šīs lietas īpatnības, ņemot vērā dažādās iesaistītās intereses, pamato pieprasītās informācijas izpaušanu, arī neatspēko konstatējumus, kas izdarīti saistībā ar trešā iebilduma analīzi. 2010. gada 9. jūnija spriedums *Éditions Jacob*/Komisija (T-237/05, EU:T:2010:224, 90. punkts) un 2011. gada 24. maija spriedums *NLG*/Komisija (T-109/05 un T-444/05, EU:T:2011:235, 140. punkts) attiecas uz Komisijas veikto dienesta noslēpuma glabāšanas principa piemērošanu konkurences tiesību kontekstā. Šajos divos spriedumos Vispārējā tiesa ir precizējusi, ka dienesta noslēpuma ievērošanas pienākuma piemērošanas joma nav tik liela, lai tā varētu pamatot vispārīgu un abstraktu atteikumu iepazīties ar dokumentiem, kuros ir ietverta komerciāla informācija par iesaistītajiem uzņēmumiem. Lai novērtētu šīs informācijas konfidencialo raksturu, ir jāizsver intereses, kas liedz tās izpaušanu, un vispārējās intereses, lai Savienības iestāžu darbībā tiktu pēc iespējas vislielākajā mērā ievērots atklātības princips.
- 298 Taču šī judikatūra nav piemērojama šajā lietā.
- 299 Pirmām kārtām, kredītiestāžu prudenciālās uzraudzības un noregulējuma kontekstā ECB ir pakļauta primāro tiesību un atvasināto tiesību normām, kuras Tiesa ir interpretējusi spriedumos *Baumeister* un *Buccioni*. Saskaņā ar šiem spriedumiem Direktīvas 2013/36 53. panta 1. punktā kā vispārējs noteikums ir noteikts dienesta noslēpuma glabāšanas noteikums (spriedumi *Baumeister*, 33. punkts, un *Buccioni*, 29. punkts). Šajā kontekstā Tiesa ir noteikusi nosacījumus, saskaņā ar kuriem atsevišķa informācija tiek uzskatīta par konfidencialu, uz kuru tādējādi attiecas dienesta noslēpuma glabāšanas pienākums. Ja šie nosacījumi ir izpildīti, uz attiecīgo informāciju, kā tas ir šajā lietā, var attiekties Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta c) apakšpunkts, un nav jāveic nekāda izsvēršana, lai ECB varētu atteikt piekļuvi šai informācijai.
- 300 Otrām kārtām, kā pamatoti uzsver ECB, prasītājas minētā judikatūra attiecas uz lietām, kurās bija piemērojams Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkts, kurā atšķirībā no Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta c) apakšpunkta ir paredzēta attiecīgo interešu izsvēršana.
- 301 Ņemot vērā iepriekš minēto, trešais iebildums ir jānoraida.
- 302 Līdz ar to ir jāuzskata, ka, tā kā pieprasītie dokumenti satur konfidencialu informāciju (skat. šī sprieduma 271. punktu) un tā kā atkāpes no konfidencialitātes principa nav piemērojamas, ECB varēja likumīgi pamatot apstrīdētos lēmumus ar Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta c) apakšpunktu. Tāpēc pirmais pamats ir jānoraida.
- 303 No visa iepriekš minētā izriet, ka, pirmkārt, attiecībā uz informāciju par *Banco Popular* likviditātes stāvokli un par tās kapitāla rādītājiem otrais apstrīdētais lēmums ir likumīgi pamatots ar tajā ietvertajiem motīviem, kas saistīti ar Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzēto izņēmumu.
- 304 Otrkārt, attiecībā uz dokumentiem, kuriem piekļuve tika atteikta trešajā apstrīdētajā lēmumā, šis lēmums ir likumīgi pamatots ar tajā ietvertajiem motīviem, kas saistīti ar Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzēto izņēmumu.

- 305 Treškārt, attiecībā uz sniegtajām garantijām otrais apstrīdētais lēmums ir likumīgi pamatots ar tajā ietvertajiem motīviem, kas saistīti ar Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrajā un septītajā ievilkumā paredzētajiem izņēmumiem (skat. šī sprieduma 170. punktu).
- 306 No šiem konstatējumiem izriet – pat ja piekļuve dokumentiem un informācijai, kas minēta šī sprieduma 303.–305. punktā, arī tika atteikta, pamatojoties uz Lēmuma 2004/258 4. panta 2. punkta pirmo ievilkumu, vairs nav jālemj par trešā pamata, kas attiecas uz šīs tiesību normas pārkāpumu, pamatotību. Trešais pamats ir jānoraida kā jebkurā gadījumā neiedarbīgs, jo, lai apstrīdētajiem lēmumiem būtu tiesisks pamats, ir pietiekami ar to, ka tikai viens no izņēmumiem, uz kuriem ECB ir atsaukusies, lai atteiktu piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem, ir piemērots pamatoti (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 25. novembris, *Bronckers/Komisija*, T-166/19, EU:T:2020:557, 78. punkts un tajā minētā judikatūra).

F. Par ceturto pamatu, kas attiecas uz Hartas 47. panta pārkāpumu

- 307 Ceturtā pamata pamatojumam prasītāja norāda, ka ECB ir pārkāpusi Hartas 47. pantu, jo apstrīdētajos lēmumos ietvertais piekļuves atteikums tai ir liedzis piekļūt dokumentiem, uz kuriem ECB ir balstījusies, lai pieņemtu lēmumu par *Banco Popular* noregulējumu. Prasītāja uzskata, ka pastāv pastāvīgā judikatūra, saskaņā ar kuru Hartas 47. pantā paredzētā efektīvā tiesību aizsardzība tiesā prasa, lai attiecīgā persona varētu uzzināt attiecībā uz to pieņemtā lēmuma pamatojumu. Turklāt prasītāja uzskata, ka, ņemot vērā sacikstes principu, kas ir tiesību uz aizstāvību neatņemama sastāvdaļa, procesa dalībniekiem ir tiesības iepazīties ar visiem tiesā iesniegtajiem dokumentiem un apsvērumiem, lai ietekmētu tās lēmumu un tos apspriestu. Ņemot vērā šos apstākļus, prasītāja uzskata, ka tāda administratīva akta pieņemšana, kas privātpersonām atņem viņu ipašumu, pamatojoties uz dokumentiem, ar kuriem tās nav varējušas iepazīties, ir viņu pamattiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pārkāpums.
- 308 Prasītāja atzīst, ka atsevišķās procedūrās pastāv izņēmums no vispārējā noteikuma par piekļuvi dokumentiem, ja piekļuves atteikums tiek ieteikts ar valsts drošību saistītu primāru apsvērumu dēļ. Tomēr tā uzsver, ka šajā gadījumā tas tā nav. Tā piebilst, ka pieprasītie dokumenti attiecas uz konkrētu faktu, proti, uz *Banco Popular* likviditātes stāvokli.
- 309 Turklāt prasītāja uzskata, ka ar Direktīvas 2013/36 53. panta 1. punktu, kā arī ar Direktīvas 2014/59 84. pantu ir atļauts izplatīt konfidenciālu informāciju valsts līmenī notiekošā civillietu vai komercietu tiesvedībā vai kriminālprocesos par kredītiestāžu maksātnespēju. Šajā ziņā tā precizē, ka ir jāuzskata, ka šīs atkāpes no konfidencialitātes principa ir piemērojamas arī tiesvedībā Savienības tiesā saskaņā ar Hartas 47. pantu.
- 310 Visbeidzot prasītāja apgalvo, ka pieprasīto dokumentu kvalificēšana par konfidenciāliem katrā ziņā ir nesamērīgs pasākums, kas neatbilst Hartas 52. pantā paredzētajiem nosacījumiem.
- 311 ECB, kuru šajā ziņā atbalsta Komisija un *Banco Santander*, apstrīd prasītājas argumentus.
- 312 Hartas 47. panta pirmajā daļā ir noteiktas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, un tā otrajā daļā ir paredzētas tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu.
- 313 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā nozīmē, ka ieinteresētajai personai ir jāvar uzzināt attiecībā uz to pieņemtā lēmuma pamatojumu vai nu no paša lēmuma, vai pēc šīs personas pieprasījuma sniegtā paziņojuma, neskarot kompetentās tiesas tiesības lūgt attiecīgo iestādi iesniegt tai šo informāciju, lai persona pēc iespējas labākos apstākļos

- varētu aizstāvēt savas tiesības un, zinot visus apstākļus, nolemt, vai ir lietderīgi vērsties kompetentajā tiesā, kā arī lai šī tiesa pilnībā varētu īstenot attiecīgā lēmuma tiesiskuma pārbaudi (skat. spriedumu, 2013. gada 18. jūlijs, Komisija u.c./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P un C-595/10 P, EU:C:2013:518, 100. punkts un tajā minētā judikatūra; spriedums, 2021. gada 3. februāris, *Ramazani Shadary*/Padome, T-122/19, nav publicēts, EU:T:2021:61, 50. punkts).
- 314 Šajā lietā vienīgie lēmumi, kurus ECB ir pieņēmusi attiecībā uz prasītāju, ir trīs apstrīdētie lēmumi. Prasītāja varēja iepazīties ar šo lēmumu pamatojumu un varēja tos apstrīdēt Vispārējā tiesā ar šo prasību, kas celta, pamatojoties uz LESD 263. pantu, un tas pierāda tās tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību pastāvēšanu.
- 315 Pretēji tam, ko prasītāja apgalvo prasības pieteikuma 73. punktā, ECB nav “pasludinājusi *Banco Popular* noregulējumu”, bet savā *FOLTF* novērtējumā ir paziņojusi, ka šī kredītiestāde kļūst maksātnespējīga vai kļūs maksātnespēja Regulas Nr. 806/2014 18. panta 4. punkta izpratnē. Šim *FOLTF* novērtējumam ir sagatavojoša akta, kura mērķis ir ļaut VNV pieņemt lēmumu par *Banco Popular* noregulējumu, raksturs (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2019. gada 6. maijs, *ABLV Bank* /ECB, T-281/18, EU:T:2019:296, 36. punkts). Tādējādi un jebkurā gadījumā *FOLTF* novērtējums kā tāds nav radījis saistošas tiesiskas sekas, kas varētu ietekmēt prasītājas intereses, būtiski grozot tās tiesisko stāvokli, jo vienīgi noregulējuma shēmas pieņemšana un pēc tam stāšanās spēkā, kā arī noregulējuma instrumentu īstenošana Regulas Nr. 806/2014 22. panta 2. punkta izpratnē var grozīt šo stāvokli.
- 316 Gadījumā, ja šis pamats būtu jāsaprot tādējādi, ka prasītāja patiesībā apgalvo, ka tās tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību ir pārkāptas tādēļ, ka tā nav zinājusi par dokumentiem, kas bija pamatā tā lēmuma pieņemšanai, saskaņā ar kuru *Banco Popular* darbība tika nodota *Banco Santander*, kas ir VNV izpildsesijas 2017. gada 7. jūnija Lēmums SRB/EES/2017/08 par noregulējuma shēmu attiecībā uz *Banco Popular*, ir jāatgādina, ka par šo lēmumu prasītāja Vispārējā tiesā ir iesniegusi prasību to atcelt lietā T-628/17.
- 317 Judikatūrā par tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā nav prasīts, lai ECB saistībā ar pieteikumu, kas iesniegts saskaņā ar Lēmumu 2004/258, sniegtu piekļuvi atsevišķiem dokumentiem, kuri, kā apgalvo pieteikuma iesniedzēji, viņiem ir nepieciešami, lai sagatavotu prasību atcelt citas iestādes pieņemtu lēmumu. Šis konstatējums izriet no iezīmēm, kas piemīt regulējumam par piekļuvi dokumentiem, kurš ieviests ar Lēmumu 2004/258.
- 318 Proti, pirmkārt, Lēmuma 2004/258 1. pantā ir paredzēts, ka šī lēmuma mērķis ir noteikt nosacījumus, kādiem ir pakļauti pieteikumi par sabiedrības piekļuvi dokumentiem, kas ir ECB rīcībā. Līdz ar to Lēmuma 2004/258 mērķis nav risināt jautājumus, kas saistīti ar pierādījumiem, kuri pusēm ir jāiesniedz tiesas procesā (pēc analogijas skat. spriedumus, 2019. gada 14. maijs, *Commune de Fessenheim* u.c./Komisija, T-751/17, EU:T:2019:330, 123. punkts, un 2020. gada 30. janvāris, *CBA Spielapparate- und Restaurantbetrieb*/Komisija, T-168/17, nav publicēts, EU:T:2020:20, 74. punkts).
- 319 Otrkārt, saskaņā ar Lēmuma 2004/258 2. panta 1. punktu tiesības piekļūt ECB dokumentiem ir “ikvienam Savienības pilsonim un fiziskai personai, kas pastāvīgi dzīvo kādā dalībvalstī, vai juridiskai personai, kuras juridiskā adrese ir kādā dalībvalstī”. Lēmuma 2004/258 mērķis nav paredzēt noteikumus, kuru mērķis ir aizsargāt īpašas intereses, kas varētu būt kādai personai attiecībā uz pieeju kādam dokumentam (pēc analogijas skat. spriedumus, 2007. gada 1. februāris, *Sison*/Padome, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 43. punkts; 2020. gada 30. janvāris, *CBA*

Spielapparate- und Restaurantbetrieb/Komisija, T-168/17, nav publicēts, EU:T:2020:20, 74. punkts, un 2020. gada 6. februāris, *Compañía de Tranvías de la Coruña*/Komisija, T-485/18, EU:T:2020:35, 80. punkts).

- 320 Treškārt, ir jāatgādina, ka tad, ja dokuments tiek izpausts pēc pieteikuma par piekļuvi, kas iesniegts, pamatojoties uz Lēmumu 2004/258, tas kļūst par publiski pieejamu *erga omnes*, ciktāl šo dokumentu varēs paziņot citiem pieteikuma iesniedzējiem un ikvienai personai būs tiesības tam piekļūt. Šāda *erga omnes* iedarbība acīmredzami pārsniegtu lietas dalībnieka, kurš vēlas atsaukties uz savām tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību, lai Vispārējā tiesā veiktu citas lietas izmeklēšanu, leģitīmo interešu jomu (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2015. gada 1. septembris, *Pari Pharma/EMA*, T-235/15 R, EU:T:2015:587, 71. punkts).
- 321 Jautājums par to, vai personai dokuments ir nepieciešams, lai sagatavotu prasību atcelt tiesību aktu, ir jāizvērtē, izskatot šo prasību (pēc analogijas skat. spriedumus, 2005. gada 26. aprīlis, *Sison/Padome*, T-110/03, T-150/03 un T-405/03, EU:T:2005:143, 55. punkts, un 2016. gada 26. maijs, *International Management Group*/Komisija, T-110/15, EU:T:2016:322, 57. punkts). Tātad tikai prasībā, kas celta par lēmumu, ar kuru ir noteikta noregulējuma shēma attiecībā uz *Banco Popular*, proti, lietā T-628/17, prasītāja, iespējams, varētu lietderīgi izvirzīt pamatu par Hartas 47. panta pārkāpumu. Kā pamatoti atgādina ECB un Komisija, Vispārējā tiesa šajā lietā varēs lietderīgi izmantot Reglamentā paredzēto īpašo un pilnīgo dokumentu iesniegšanas un izmantošanas regulējumu (šajā ziņā skat. šī sprieduma 296. punktu).
- 322 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāsecina, ka ECB nav pieļāvusi Hartas 47. panta pārkāpumu. Tādēļ ceturtais pamats ir jānoraida.
- 323 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, otrais apstrīdētais lēmums ir jāatceļ daļā, ar kuru ir atteikta piekļuve ECB Padomes balsojuma rezultātiem, kas iekļauti ECB Padomes 447. sanāksmes protokolā, un pārējā daļā prasība ir jānoraida.

V. Par tiesāšanās izdevumiem

- 324 Saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 2. punktu, ja spriedums ir nelabvēlīgs vairākiem lietas dalībniekiem, Vispārējā tiesa lemj par tiesāšanās izdevumu sadali. Tā kā šajā lietā ECB un prasītājam spriedums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs, ir jānolemj, ka ECB sedz vienu trešdaļu no saviem tiesāšanās izdevumiem un prasītāja sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina divas trešdaļas no ECB tiesāšanās izdevumiem.
- 325 Saskaņā ar Reglamenta 138. panta 1. punktu iestādes, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas. Līdz ar to Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.
- 326 Atbilstoši Reglamenta 138. panta 3. punktam Vispārējā tiesa var nolemt, ka personai, kas iestājusies lietā un kas nav šā panta 1. vai 2. punktā minētā persona, savi tiesāšanās izdevumi ir jāsedz pašai. Šajā lietā ir jānolemj, ka *Banco Santander*, kas iestājusies lietā ECB prasījumu atbalstam, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriest:

- 1) **Atcelt Eiropas Centrālās bankas (ECB) 2017. gada 7. novembra Lēmumu LS/MD/17/406 daļā, ar kuru ir atteikta piekļuve ECB Padomes balsojuma rezultātiem, kas iekļauti ECB Padomes 447. sanāksmes protokolā.**
- 2) **Pārējā daļā prasību noraidīt.**
- 3) ***Aeris Invest Sàrl* sedz savus, kā arī atlīdzina divas trešdaļas no ECB tiesāšanās izdevumiem.**
- 4) **ECB sedz vienu trešdaļu no saviem tiesāšanās izdevumiem.**
- 5) **Eiropas Komisija un *Banco Santander SA* pašas sedz savus tiesāšanās izdevumus.**

Collins

Kreuschitz

Csehi

De Baere

Steinfatt

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2021. gada 6. oktobrī.

[Paraksti]